

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 120, ЧИСЛО 9, П'ЯТНИЦЯ, 1 БЕРЕЗНЯ 2013 РОКУ

1893

Vol. 120, No. 9, FRIDAY, MARCH 1, 2013

\$1.00

Відбулася 16-та зустріч „Україна – Европейський союз“

Президент України Віктор Янукович, голова Європейської Ради Герман Ван Ромпей і голова Європейської Комісії Жозе Мануель Баррозу під час зустрічі в Брюсселі. (Фото: УНІАН)

БРЮСЕЛЬ. – 25 лютого відбулася 16-та з черги зустріч „Україна–Європейський союз“, на яку поклали великі надії багато українських та європейських політиків. Зустріч відбувалася – і спостерігачі вважають цю обставину важливою – в будинку Ради Європи. На урочистій церемонії відкриття були присутні Президент України Віктор Янукович, Голова Ради Європейського союзу Герман Ван Ромпей і Президент Європейської комісії Жозе Мануель Баррозу.

Також Україну представляли керівник адміністрації Президента України Сергій Львовичкін, Віце-прем'єр Юрій Бойко, Міністер закордонних справ Леонід Кожар, Міністер юстиції Олександр Лавринович, Міністер енергетики та вугільної промисловості Едуард Ставицький.

Як повідомили українські та європейські засоби масової інформації, головною темою обговорення була перспектива укладення Угоди про асоціацію між Україною та ЄС, що може зреалізуватися під час зустрічі у Вільнюсі 28-29 листопада цього року.

У своєму коментарі напередодні зустрічі Г. В. Ромпей і Ж. М. Баррозу („Українська правда“, 24 лютого) наголосили:

(Закінчення на стор. 1)

У Польщі В. Янукович почув добрі поради

Юрій Савицький

ВАРШАВА. – Протягом двох днів, 20 і 21 лютого, Президент України Віктор Янукович перебував у Польщі з робочою візитом. 21 лютого у курортному містечку Вісла, що на півдні країни, він зустрівся з президентами Польщі та Словаччини – Броніславом Коморовським та Іваном Гашпаровичем. Польський і словацький керівники переконували главу української держави здійснити в Україні низку рішучих реформ. Інакше, застерігали вони, розмови про асоціацію України з Євросоюзом будуть заморожені.

Президенти України, Польщі та Словаччини зустрілися з представниками засобів масової інформації просто неба. На тлі мальовничих Карпат під супровід церковних дзвонів, що долинали з місцевого храму, В. Янукович обіцяв прислухатися до порад Б. Коморовського та І. Гашпаровича.

Звертаючись до присутніх у Віслі журналістів, Б. Коморовський кілька разів наголосив на тому, що зустріч президентів відбувається в надзвичайно важливий для України час. Він нагадав, що наступного тижня в Брюсселі відбуватиметься зустріч „Україна-Європейський союз“, присвячена питанням євроінтеграції України.

Саме тепер, вважає польський Президент, вирішується доля багатьох зусиль, вкладених Києвом у підготування Угоди про асоціацію

(Закінчення на стор. 4)

Жива пам'ять про великого Ісповідника Віри

РИМ. – 9 лютого цього року виповнилось 50 років від дня прибуття Патріярха Йосифа Сліпого до Риму після 18 років радянських тюрем і заслань. Заходи на вшанування пам'яті про цього Великого Ісповідника Віри відбуватимуться впродовж 2013 року в усіх країнах поселення українців. Закономірно, що саме Рим став тим місцем, де офіційно розпочалися відзначення цієї важливої для Української Католицької Церкви дати.

9-10 лютого цього року зусиллями Релігійного Товариства „Св. Софія“ в Римі, США, Великій Британії, та в Інституті св. Климента Папи Українського Католицького Університету ця подія відзначено науковою конференцією

та поїздкою до місць, тісно пов'язаних з першими днями перебування Блаженнішого на волі. Серед них – монастир в містечку Гроттаферрата, яке розташоване за 19 кілометрів на південний схід від Риму.

Наукова конференція, яка відбулася 9 лютого в конференц-залі при соборі св. Софії у Римі, була присвячена темі „Патріярх Йосиф Сліпий – богослов і муж Церкви“ і складалася з двох сесій. У ранішній сесії, модератором якої був довголітній співпрацівник Патріярха Йосифа о. д-р Іван Дацько, з доповідями виступили: д-р Марія Горяча, яка на базі архівних мате-

(Закінчення на стор. 2)

Доповідачі конференції (зліва): д-р Ірина Іванкович (Філадельфія); Сестра Ігнатія Гаврилик, ЧСВВ, (Рим); д-р Марія Горяча (Львів); еромонах Полікарп Марцелюк, ЧСВВ, (Рим); о. д-р Іван Дацько (Рим).

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Кардиналові Л. Гузарові – 80 років

КИЇВ. — 26 лютого колишньому Верховному Архієпископові Української Греко-Католицької Церкви (УГКЦ) Кардиналові Любомирові Гузарові виповнилося 80 років. У Святоюрському соборі у Львові відправлено Літургію з нагоди його ювілею. У Богослужінні взяли участь глава УГКЦ Святослав Шевчук, а також єпископи, парафіяни і представники місцевої влади. Молодіжна комісія УГКЦ оголосила конкурс на найкраще привітання кардиналові Л. Гузарові в аудіо, відео, фото чи текстовому форматі. Переможці конкурсу зможуть особисто привітати Владика Любомира і поспілкуватися з ним 28 лютого у Києві. Л. Гузар народився 26 лютого 1933 року у Львові. Тут навчався у народній школі і закінчив першу класу гімназії. У 1944 році родина виїхала в Австрію, а через п'ять років – у США. В Америці майбутній глава УГКЦ закінчив середню школу, духовну семінарію. Богослов'я студіював у Католицькому університеті Вашингтону. 30 березня 1958 року був висвячений на священника. У 1960-их роках студіював філософію і здобув ступінь магістра. З 1969 до 1972 років студіював у Римі і став доктором богослов'я. Блаженніший Любомир з 1972 склав монаші обіти у монастирі св. Теодора Студита в Італії. А у 1977 році був висвячений Патріярхом Йосипом Сліпим на єпископа УГКЦ. У 1993 році Єпископ Л. Гузар повернувся в Україну, прийняв українське громадянство. З 2005 до 2011 років був главою УГКЦ. (Радіо „Свобода“)

■ Верховна Рада відновила працю

КИЇВ. — Опозиція досягла компромісу з більшістю щодо особистого голосування. Верховна Рада України, трибуну якої понад два тижні блокувала опозиція, відновила працю. Парламент вирішив вилучити депутатські картки, які беруть участь у голосуваннях за відсутності в залі засідань їхнього власника. Рада також ухвалила заяву про євроінтеграційні прагнення України. Після цього депутати закрили засідання. Наступний раз вони мають зібратися 5 березня. Опозиціонери цілодобово блокували трибуну й президію Ради від 5 лютого, вимагаючи введення персонального голосування депутатів. 22 лютого в опозиції заявили, що досягнули компромісу з парламентською більшістю в цьому питанні. У залі прозвучав Державний гімн і зареєструвалися 346 депутатів парламенту. За проєкт закону щодо правил особистого голосування проголосували 339 депутатів при мінімально необхідних 226. За новим регламентом, речник має призупинити розгляд питань порядку денного, якщо хтось голосує не своєю картою, і вилучити таку картку. Як сказав депутатам голова парламенту Володимир Рибак, Рада збирається доручити Національній Академії Наук розробити нову електронну систему, яка гарантуватиме особисте голосування парламентарів. (Бі-Бі-Сі)

■ Керівництво Криму порушує права татар

СЕВАСТОПІЛЬ. — У Меджлісі стверджують, що керівництво автономії підтримує „глобальний наступ“ на права татар в Криму. Як заявив 24 лютого голова кримськотатарського законодавчого органу Мустафа Джемільєв, команда очільника кримського уряду Анатолія Могильова звільняє з органів влади висуванців Меджлісу, замінюючи їх представниками маргінальних, але лояльних до влади кримськотатарських організацій. „І я вважаю, що це заділ на 2015 рік. Вони апріорі думають, що кримські татари не підтримуватимуть кандидатуру Віктора Януковича на президентських виборах, звідси і пішла така зачістка. Але, повірте, ефект буде зворотним. Тому що навіть люди, які не цікавилися політикою, тепер замислюються – а на кого влада змінює представників Меджлісу?“ – заявив М. Джемільєв, який є членом фракції „Батьківщина“ у Верховній Раді. За його словами, фінансування держпрограми облаштування репатріантів скоротили до мінімуму, а представницький орган народу ігнорують. У Меджлісі підраховували, що нинішня влада замінила на різних посадах вже 22 їх висуванців. Раніше А. Могильов заявляв, що попросить Київ збільшити фінансування для потреб кримських татар. (Бі-Бі-Сі)

Чергова диверсія проти українства

Заява Українського ПЕН-центру

5 лютого Українське радіо „Культура“ (Третій канал Національного радіо України) замовкло. Сталося це без будь-якого попередження – просто на частоті 72.8 в діапазоні ультракоротких хвиль, на яких діяли програми єдиного в Україні культурологічного радіоканалу, об 11-й годині запанувала тиша. Слухачі, котрі телефонують з цього приводу на Третій канал, дістають трафаретну відповідь, яка нічого не пояснює: „На жаль, наші програми більше не звучатимуть в FM-діапазоні – через недостатнє фінансування“.

Втрата каналу, на якому звучали цікаві літературні, музичні, мистецькі програми, – відчутна втрата, надто в час неприхованого наступу на все українське, починаючи з самої державної мови. Це – відверте посягання на права чисельної аудиторії, – в тих регіонах, де він досі ще був доступний. Це – зневага щодо прекрасної команди штатних і позаштатних журналістів, які в нашу інформаційну добу зуміли завоювати серця радіослухачів. Натомість буде

в нас, найімовірніше, ще один FM-канал, який, слідом за іншими, потуратиме невибагливим смакам, водночас такі смаки насаджуючи та культивуючи.

Безкарність державних чиновників, що так виразно проявилася в недавній ідентичній ситуації з телеканалом ТВі, знову і знову породжує беззаконня. Громадськість України намагається „втопити“ у каламутній воді бюрократичних параграфів та циркулярів, проте щораз чіткіше проступає очевидний результат їхнього застосування: страждає від цього передусім українська культура, яку намагаються всіляко обмежити, а де можна – то й нищити.

Український центр Міжнародного ПЕН-центру вимагає повернути радіоканал „Культура“ в радіопростір України й зупинити нищення української культури.

Мирослав Маринович,
Президент Українського ПЕН-центру
8 лютого

Вшанували пам'ять Ольги Басараб

Марта Осадца

ЛЬВІВ. – 12 лютого на вшанування пам'яті Ольги Басараб відбулися урочистості біля могили видатної українки на Янівському кладовищі. Учасники заходу поклали вінки і квіти до пам'ятника. Військовий капелян о. Михайло Білецький з гарнізонного Храму свв. апостолів Петра і Павла Української Греко-Католицької Церкви відслужив Панахиду.

Потім відбулося віче, у якому взяли участь представники місцевої влади, члени міського відділення Союзу Українок, товариства „Меморіал“ ім. Василя Стуса, обласної організації Товариства українок ім. Ольги Басараб, Пластового куреня ім. Ольги Басараб, товариств „Надсяння“ ім. Олени Теліги, „Україна-Світ“. Почесну варту несли курсанти військового училища ім. Героїв Крут.

На вічі виступили голова Товариства українок ім. О. Басараб Ярослава Ваврисевич і директор школи ім.

Маркіяна Шашкевича Ігор Федик.

На завершення був виконаний гімн пластуни, а юначки куреня ім. О. Басараб та інші запалили свічки пам'яті про нескорену українську патріотку.

Покладання квітів до пам'ятника на могилі Ольги Басараб. (Фото: Марта Осадца)

Жива пам'ять...

(Закінчення зі стор. 1)

ріялів представила тему „Справа звільнення Митрополита Йосифа Сліпого у 1963 році“. Д-р І. Дацько поділився особистими спогадами про „перші кроки Патріярха Йосифа на волі. Отець д-р Іван Музичка розповів про свої зустрічі з Патріярхом у доповіді „Мої перші зустрічі з Блаженнішим Йосифом“.

У рамках післяобідньої сесії, модератором якої була д-р М. Горяча, доповіді виголосили: еромонах Полікарп Марцелюк, ЧСВВ, на тему „Слуга Божий Кир Йосиф у Римі – перші кроки після звільнення. Компаративна аналіза на основі неопублікованих джерел архіву Отців-василіян“; Сестра Ігнатія Гаврилик, ЧСВВ, на тему „Патріярх Йосиф і Сестри-василіянки“; д-р Ірина Іванкович висвітлила тему „Товариство „Свята Софія“ в США в світлі „Заповіту“ Патріярха Йосифа“.

У ході дискусії доповідачі мали змогу відповісти на низку запитань, які цікавили слухачів. Після завершення усіх заходів, присвячених зазначеному ювілеєві, буде видано збірник доповідей.

В рамках конференції слухачі мали нагоду ознайомитися з виставкою „До Світла Воскресіння крізь терни катакомб“, присвяченою 20-літтю виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля. Виставка складається з 20 тематичних банерів, які розпові-

дають про численні життєві історії представників греко-католицького клиру, чернецтва, мирянства. У кожній з них відображена неповторна людська доля, а усі разом вони становлять свідчення глибокої християнської віри та незламної вірності своїй Церкві й народові. Виставка триватиме до кінця березня.

10 лютого, в рамках святкування, Преосвященний Діонісій (Ляхович), Апостольський візитатор в Італії, відслужив Архієрейську Божественну Літургію в соборі св. Софії у Римі. У своїй проповіді він наголосив на героїському прикладі Патріярха Йосифа, який надихає нас бути вірними синами і доньками своєї Церкви і народу. Опісля учасники конференції відбули прощу до колишнього монастиря Отців-студитів на Студіоні, що його придбав Патріярх Йосиф, а також до монастиря у Гроттаферраті, де Блаженніший провів перші тижні свого перебування у вільному світі.

У Філадельфії 50-ліття виходу на волю Патріярха Йосифа відзначатимуть конкурсом деклямування „Через терни до зірок“, який відбудеться 2 березня в „Нашій Українській Рідній Школі“. Конкурс відбудеться під патронатом Центру студій спадщини Патріярха Йосифа, що діє під егідою Товариства „Свята Софія“ в США, та Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“.

Прес-служба Товариства „Свята Софія“

Стали на захист обсерваторії

Сергій Горлицвіт

СИМФЕРОПІЛЬ. – 5 лютого працівники Науково-дослідного інституту „Кримська астрофізична обсерваторія“ і студенти з громадської організації „Пряма дія“ провели акцію протесту біля представництва Президента в Автономній Республіці Крим та біля Ради міністрів Криму.

За поданням міністра освіти, науки, молоді та спорту Дмитра Табачника Кабінет міністрів вирішив позбавити обсерваторію статусу юридичної особи і передати до Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

З цим рішенням не погодилися астрономи, оскільки воно загрожує існуванню унікального наукового закладу. Вони вимагають

передати обсерваторію Національній Академії Наук України, щоб уникнути відчуження і безконтрольної забудови земель обсерваторії.

Спроби такі вже робилися у 2010 році, коли фірма „Консоль“ збиралася поруч з унікальними телескопами побудувати готель, ресторан, розважальні заклади. Лише рішучий протест наукової громадськості зірвав ці наміри.

Кримська обсерваторія здатна вирішувати широке коло актуальних астрофізичних і астрометричних завдань. Дев'ять з 26 її телескопів визнані національним надбанням України, а радіотелескоп TP-22 входить до світової мережі радіоінтерферометрії. Обсерваторія здобула світове визнання, її наукові проекти відповідають найвищим стандартам, а частина з них є міжнародними.

Акція у Симферополі на захист Кримської обсерваторії.

Хворі на СНІД – у пастці бездіяльності

Світлана Орел

КІРОВОГРАД. – Кіровоградська область – одна з небагатьох областей України, де Центр профілактики і боротьби з ВІЛ/СНІД перебуває в катастрофічних умовах.

У 2000 році, коли він був заснований, хворих було незрівнянно менше, тому центрові виділили дві кімнати у обласному диспансері. У одній приймали хворих епідеміолог та інфекціоніст, в іншій брали кров на аналіз. Через кілька років надали ще кілька кімнат. Але вже майже 10 років – жодних зрушень. А кількість пацієнтів лише за 2011 рік зросла на 358 осіб, за перше півріччя 2012 року – на 233 особи. Але воля працівників центру про допомогу ніхто не чує.

Штатний розпис передбачає, що у центрі має працювати 66 осіб. Має бути стаціонар, де інфіковані люди можуть пройти необхідне лікування. Стаціонару досі немає, медична допомога надається у звичайних закладах.

„Різниця між інфікованими і здоровими людьми, – розповідає голова обласного відділення благодійної організації „Всеукраїнська мережа людей, які живуть з ВІЛ-СНІД“ Олександр Александров, – у тому, що перші відчувають постійну внутрішню напругу і страх, що хтось дізнається про їхню хворобу. Деякі не говорять про це навіть близьким. А на тлі ослабленого імунітету звичайнісінька застуда може призвести до серйозних ускладнень, а то й до смерті. Таких випадків багато. Якось у молодого чоловіка не змогли правильно діагностувати таксоплазмоз, який виявився клінічним проявом ВІЛ-інфекції. В результаті він осліп у 22 роки. Робота з ВІЛ-інфікованими – окремий напрям у медицині, який має бути відповідно організований“.

„П'ята частина з 1,758 офіційно зареєстрованих ВІЛ-інфікованих в області, – ділиться наболілим соціальний працівник Наталя Ісаєва, – не ходить, не може себе обслуговувати. Ліки для них передаємо попутними автобусами. Просимо знайомих, щоб хоч якось їм допомогти. Вони фактично полишені самі на себе“.

У Кіровоградському центрі його пацієнти можуть отримати лише невелику консультацію, взяти необхідні препарати і здати кров, бо тут працює тільки 16 осіб в жахливій тісноті. Педіятр та інфекціоніст змушені приймати хворих в одному кабінеті. Провітрити його немає ні часу, ні можливості.

У центрі немає навіть свого туалету, в деяких кімнатах така велика вологість, що слизняки часом псують документи. Деякі зразки для аналізу ВІЛ-статусу доводиться возити в лабораторії Одеси, деякі – до Києва. Грошей на це не виділяють.

Дозвіл працювати лабораторія отримала тільки на рік – немає кондиціонерів, не вистачає холодильників для зберігання тест-систем. Кілька місяців тому, профільна комісія обласної ради, розуміючи катастрофічне становище центру, запропонувала розмістити його в обласному наркологічному диспансері, потіснивши господарів. Відразу було наведено багато аргументів, чому цього робити не можна. І влада їх почула. Але вона не чує воля працівників пацієнтів центру, які написали у різні інстанції десятки скарг, виходили на пікетування обласного управління охорони здоров'я.

За всі роки роботи центру жодного разу він не фінансувався в повному обсязі. Центр не має права надавати платні послуги чи збирати благодійні внески, як це робиться в інших лікувальних закладах. Центр зобов'язаний з профілактичною метою обстежувати щороку не менше як 5 відс. населення. Тільки на це необхідно 450 тис. грн. Де їх узяти?

До всіх цих бід центр рік працював без головного лікаря. Валентину Лазарєву, яка працює в центрі з дня його створення, не призначили головним лікарем. На цю посаду лише недавно призначили Галину Божок.

У випадку з Центром профілактики і боротьби з ВІЛ/СНІД, якщо не дослухатися здорового глузду, може вийти великий занепад, який ще більше зашморгне ту пастку, в якій і так знаходяться пацієнти центру.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ За марш протесту ніхто не платив

КИЇВ. — 25 лютого, у день проведення у Брюсселі зустрічі „Україна-Європейський союз“, у Києві представники опозиції влаштували марш протесту проти політичних репресій. По завершенні віча на Майдані Незалежності кілька сотень осіб підійшли до організаторів і стали отримувати гроші. У партії „Батьківщина“ заперечують, що платили протестувальникам. Люди вийшли добровільно. Про це 26 лютого заявив провідник фракції „Батьківщина“ у Верховній Раді Арсеній Яценюк. „Так, „Батьківщина“ категорично заперечує це (факт роздання грошей)“, – сказав він. Він нагадав, що у вічу „брали участь багато різних політичних сил“. „Хороша новина для Віктора Януковича – в опозиції грошей немає. Погана новина для В. Януковича – люди виходять проти нього навіть без грошей. Але гроші є у Партії Регіонів“, – сказав А. Яценюк. На уточнююче питання, навіщо партія влади платити опозиційним мітингувальникам, А. Яценюк порекомендував спитати у Партії Регіонів. (УНІАН)

■ „Наша Україна“ – без С. Бондарчука

КИЇВ. — За спробу розколу партії „Наша Україна“ виключила зі своїх лав Сергія Бондарчука та ще шістьох членів. Про це 24 лютого повідомила член політради партії Ірина Ванникова. Також на засіданні політради „Нашої України“ 24 лютого прийнято рішення призупинити діяльність обласних осередків – Полтавської, Тернопільської, Чернігівської, Волинської, Закарпатської та Київської областей. Нагадаємо, у січні провідник партії Віктор Ющенко і тодішній голова політради С. Бондарчук намагалися провести два паралельних засідання політради, але на жодній з них не було кворуму. („5-канал“)

■ Л. Кучму знову звинувачують

КИЇВ. — У Генеральній прокуратурі України є достатньо доказів, які підтверджують причетність другого Президента України Леоніда Кучми до замовлення вбивства журналіста Георгія Гонгадзе, заявив 20 лютого перший заступник Генерального прокурора України Ренат Кузьмін в етері радіостанції „Ехо Москви“. „У нас є достатньо доказів, які підтверджують причетність Л. Кучми до цього злочину. І ми зараз займаємося розслідуванням та збором всіх можливих доказів“, – сказав Р. Кузьмін. Наприкінці січня Печерський районний суд Києва засудив екс-главу департаменту зовнішнього спостереження Міністерства внутрішніх справ України Олексія Пукача до довічного ув'язнення, визнавши винним у вбивстві Г. Гонгадзе. Після оголошення вироку О. Пукач заявив, що сприйме свій вирок, „коли зі мною будуть сидіти Кучма і Литвин“. (Бі-Бі-Сі)

■ Помер Микола Сингаївський

КИЇВ. — 22 лютого помер відомий український письменник, автор знаменитої пісні „Чорнобривці“ Микола Сингаївський. Як повідомляє „Українська літературна газета“, М. Сингаївський помер у віці 77 років після тривалої хвороби. Письменник народився 12 листопада 1936 року у невеличкому селі Шатрище Коростенського району Житомирської області. Навчаючись у Київському університеті, позаштатно працював у редакціях різних газет. Після закінчення університету працював завідувачем відділу поезії „Літературної України“, заступником директора Бюро пропаганди художньої літератури Спілки письменників України, завідувачем відділу літератури та мистецтва журналу „Ранок“. Протягом багатьох років – головним редактором журналу „Піонерія“. Перші його твори друкувалися в районній газеті „Радянське Полісся“ і в обласній – „Радянська Житомирщина“. Пізніше в газеті з'явилася добірка віршів з напутнім словом Максима Рильського. У 1958 році побачила світ перша збірка для дітей „Жива криничка“. Схвальним словом про неї відгукнувся Михайло Стельмах. М. Сингаївський написав понад 10 книг, з них половина – для дітей. Багато мелодій, написаних композиторами на вірші поета, отримали надзвичайну популярність. („Кореспондент“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Дж. Кері – в закордонному турне

ЛОНДОН. — Державний секретар США Джон Кері 25 лютого зустрівся з Прем'єр-міністром Великобританії Дейвидом Камероном і Міністром закордонних справ Віліямом Гейгом. У ході свого першого закордонного турне в якості глави американської дипломатії Дж. Кері також відвідає Німеччину, Францію, Італію, Туреччину, Єгипет, Савдійську Арабію, Об'єднані Арабські Емірати і Катар. У Державному департаменті повідомили, що однією з ключових тем його зустрічей з представниками держав буде Сирія. Сам Дж. Кері називає свою поїздку „турне слухання“. Він також планує зустрітися з керівництвом сирійської опозиційної коаліції. У Берліні він зустрінеться зі своїм російським колегою Сергієм Лавровим. Вашингтон і Москва займають різну позицію щодо вирішення сирійської проблеми, а взаємини між двома державами ускладнилися у зв'язку з планами США щодо розміщення системи протиракетної оборони в Європі. Державний департамент повідомив, що в Парижі Дж. Кері обговорить питання співпраці Вашингтону з Францією та іншими країнами в справі стабілізації ситуації в Малі – західноафриканській країні, яка страждає від дій ісламських бойовиків. На Близькому Сході Дж. Кері зустрінеться з керівництвом Ліги арабських держав для обговорення проблем, що стоять перед регіоном, і для пошуку консенсусу щодо шляхів їх вирішення. („Голос Америки“)

■ Вибори в Італії стривожили Європу

РИМ. — Бльоки Сильвія Берлусконі і П'єра Люїджі Берсані отримали практично однакові висліди. Європейські політики та ринки схвилювано відреагували на результати загальних виборів в Італії, що відбулися 24-25 лютого та які створили патову ситуацію між лівоцентристським та правоцентристським бльоками. Франція та Німеччина закликали продовжувати реформи, а в Іспанії результат назвали „стрибком у нікуди“. Італійські ринки різко впали, а фондові біржі в Європі відреагували зниженням вартості акцій. Голосування відбулося на тлі глибокої рецесії та суворих заходів бюджетної економії. Правоцентристський провідник С. Берлусконі сказав, що потрібно не допустити нових виборів, і закликав шукати вихід з глухого кута. Екс-прем'єр натякає на можливість доволі незграбного альянсу з своїми лівоцентристськими опонентами. Після підрахунку всіх голосів у межах країни виявилось, що лівоцентристський блок П. Л. Берсані отримав найбільше місць у нижній палаті, однак, не зміг забезпечити собі більшість у Сенаті. Європейські політики закликали до спокою та висловлювали стурбованість результатом виборів. Речник Європейської комісії Олів'єр Бейлі сказав, що Європейський союз очікує від Італії „шанобливого ставлення до своїх зобов'язань“ з пониження боргу та дефіциту бюджету і проведення інших структурних реформ. (Bi-Bi-Ci)

■ Главою Куби знову став Р. Кастро

ГАВАНА, Куба. — Рауль Кастро, чинний голова Державної ради Куби (президент), 3 лютого переобраний на новий п'ятирічний термін. 81-річний Р. Кастро, брат кубинського національного провідника Фіделя Кастра, став виконуючим обов'язки глави держави, коли його брат захворів. Офіційно Р. Кастро очолив Державну раду в 2008 році. Саме з його ініціативи на Кубі незабаром має з'явитися заборона держслужбовцям, у тому числі і президентів, займати один пост два терміни поспіль. Сам Р. Кастро вже оголосив, що на третій термін йти не має наміру. Першим віце-президентом Куби був обраний колишній Міністер освіти Мігель Діяс-Канель Бермудес. Деякі спостерігачі відзначають, що саме 53-річний колишній інженер стане наступником Р. Кастра. М. Бермудес є найбільш високопоставленим кубинським чиновником серед тих, що не брали участь у Кубинській революції 1959 року. Вибори президента проводилися в Національній асамблеї Куби. На відкритті сесії Національної асамблеї виступив особисто Ф. Кастро. Вибори до парламенту відбулися 3 лютого в основному на безальтернативній основі. („День“)

У Польщі В. Янукович...

(Закінчення зі стор. 1)

з Евросоюзом. За словами Б. Коморовського, він почув від В. Януковича позитивний сигнал про те, що український Президент до Брюсселю поїде не з порожніми руками, а повезе на зустріч перелік дотеперішніх реформ в Україні, на які очікує ЄС, а також пляни подальших системних змін у державі.

„Крім цього, я хотів би розповісти про моє особисте переконання та мій оптимізм щодо виконання цілої низки жести та рішень, які пан Президент Янукович обіцяв прийняти у справі, важливій з точки зору відбудови позитивного образу України в країнах Евросоюзу і пов'язаних з двома прізвищами – Юлії Тимошенко та Юрія Луценка, колишнього міністра внутрішніх справ“, – зазначив Президент Польщі Б. Коморовський.

Президент Словаччини І. Гашипарович говорив, що стосунки трьох сусідніх держав цілком непогані. Проте, наголосив він, сусіди України хочуть виразно почути, в яких саме політичних та економічних сферах Київ планує здійснити реформи.

„Ми дуже зацікавлені в тому, щоб угода про асоціацію була підписана, бо в нас є побоювання, що якби до цього не дійшло, то розмови про неї будуть заморожені на тривалий період“, – застеріг І. Гашипарович.

За його словами, він та Б. Коморовський обіцяли допомогти Україні – за умови, що вона виконає ті вимоги, які їй висуває ЄС. Як підкреслив Президент Словаччини, В. Янукович запевнив, що він найближчим часом ухвалюватиме рішення у такій важливій справі, як реформа системи українського правосуддя. Наразі ж, за висловом І. Гашипаровича, українське правосуддя є вибірковим.

У свою чергу, Президент В. Янукович ствердив, що три сусідні держави об'єднують не тільки карпатський регіон, а й спільне бачення шляхів євроінтеграції України, зокрема – „...підходи щодо поглядів інтеграції України в Європейський союз, щодо реформ, які необхідно сьогодні продовжити, і того плану, який запропонований нами, Європей-

ською комісією, до листопада 2013 року виконати конкретно і безумовно. Ми вважаємо, що це, перш за все, піде на користь Україні. Це ті реформи, які наближують нас до юридично-правових демократичних стандартів, і економічних, і технічних“.

„Я також хотів би підкреслити, що розуміння з двох сторін – з України і з Європи – того, що, незважаючи на ті складнощі, які є на шляху європейської інтеграції, Україна була, є і залишається прихильником цього руху, і ми будемо йти по цьому шляху“, – запевнив В. Янукович.

Згадуючи у'язненних Ю. Тимошенко та Ю. Луценка, В. Янукович говорив, що їхні справи потрібно вирішувати в юридичній площині. Він також згадав про взаємини України з Митним союзом. За словами українського Президента, Київ повинен рахуватися з цим об'єднанням, адже товарообіг України з ним складає 65 млрд. дол.

„Україна шукатиме модель співпраці з Митним союзом в рамках міжнародних зобов'язань, Світової організації торгівлі, не порушуючи при цьому наші міжнародні зобов'язання“, – сказав В. Янукович.

Міхал Кацевич, один з провідних польських публіцистів, результати зустрічі В. Януковича з польським та словацьким президентами коментував без ентузіазму. У польському виданні тижневика „Newsweek“ він написав: „Для Віктора Януковича зустріч у Віслі – це чергова візіта з серії візитів останнього шансу. Таких шансів було вже чимало. З часу ув'язнення в 2011 році провідника опозиції Юлії Тимошенко заяви про прагнення інтегруватися в Європейський союз з уст Януковича звучать несмачно. Смак розмов про Україну в Європі псують переслідування опозиції, нечесні парламентські вибори у жовтні минулого року, нагінки на незалежні засоби масової інформації, а передусім – слабкий запал до впровадження реформ, яких вимагає ЄС. Президент Янукович готує український борщ для європейців за власним рецептом: багато говорить, обіцяє, що хоче України в ЄС, та нічого не робить. А точніше – робить усе, щоб інтеграція не розпочалася“.

(Радіо „Свобода“)

Відбулася 16-та зустріч...

(Закінчення зі стор. 1)

„Протягом шести років ми проводили інтенсивні перемовини щодо Угоди про асоціацію, які відповідали високому рівневі амбітності наших взаємин. Ця робота вже завершена. Угода про асоціацію є найпрогресивнішою угодою цього типу, щодо якої Європейський союз колинебудь вів перемовини з країнами з-поза його меж. Вона є свідченням тих зобов'язань перед Україною та українським народом, які ми беремо на себе. У рамках того, що ми називаємо „глибокою та всеохопною зоною вільної торгівлі“, Угода забезпечить доступ України до найбільшого у світі внутрішнього ринку та надасть їй значні переваги у торгівлі та інвестиціях.“

Однак, перед її підписанням, що відкриє нову еру у наших взаєминах, Україна має здійснити важливі реформи.

Евросоюз надає Україні відчутну підтримку, спрямовану на допомогу у модернізуванні її енергетичного сектора, транспортних сполучень, а також на зміцнення соціальної згуртованості. Від 1991 року у рамках двосторонньої фінансової допомоги ми виділили Україні близько 3 млрд. євро. Наближається підписання Меморандуму про взаєморозуміння та Кредитної угоди щодо надання Евросоюзом макрофінансової допомоги Україні у розмірі 610 млн. євро. Вона стане найбільшою операцією такого типу, яку Європейський союз колинебудь провадив з країною-партнером...“.

Ще однією „передбрюссельською“ подією, вартою уваги, оскільки від неї очікували чіткого визначення зовнішньополітичного курсу України, став „Діалог з країною“ Президента В. Януковича 22 лютого. Але цей захід, на думку лондонської газети „Financial Times“, „ще більше заплутовав ситуацію“, оскільки виникало враження, що „бідний Київ схиляється більше на Схід, роблячи ставку на російський порятунок у вигляді нижчих цін на імпорт природного газу та на компроміс, за якого Україна дозволить „Газпромові“ контролювати газопровід“. Газета також відзначає, що В. Янукович „не дав сигналу про те, що Юлія Тимошенко і Юрій Луценко

будуть звільнені з в'язниці“. У підсумку, пише „Financial Times“, „деякі західні банкіри і дипломати були здивовані і не могли зрозуміти, чи піде Київ на Схід чи на Захід“.

Щодо самої зустрічі В. Януковича з Г. В. Ромпеем і Ж. М. Баррозу, то вона, замість запланованих 20 хвилин, тривала понад дві години. Відтак, вже під час спільної прес-конференції, В. Янукович сказав: „Я розповідав, які є особливості у стосунках з Митним союзом. Ми шукали і будемо шукати можливості співпрацювати з Митним союзом. Моделі такої співпраці на сьогодні ще не існує, ще не відпрацьовано. Але ми ведемо переговори і обов'язково будемо прагнути знайти таку модель“.

Водночас Президент України підкреслив, що питання інтеграції України в Європейський союз є стратегічним „і не підлягає ревізіям... Моя розмова з керівниками Європейського союзу дає мені підстави для оптимізму. Ми підтвердили спільну налаштованість на те, щоб докласти всіх зусиль для підписання Угоди під час зустрічі „Східного партнерства“ що відбудеться у Вільнюсі в листопаді цього року“.

Зі своєї сторони, Президент Єврокомісії Ж. М. Баррозу зазначив: „Є самозрозумілим, що одна країна не може бути водночас членом Митного союзу і мати поглиблену зону вільної торгівлі з Європейським союзом. Це неможливо“.

Звертаючись до українського керівника, Ж. М. Баррозу сказав: „Президенте Януковичу, на сьогоднішній день припадає третя річниця вашої інавгурації. Це – день для дуже важливих рішень. Я сподіваюся і розраховую на ваше зобов'язання та особисту підтримку в досягненні нашої спільної мети – політичної асоціації та економічної інтеграції між Європейським союзом та Україною. Це може бути досягнуто, і я сподіваюся, що це буде досягнуто“.

Того ж дня, 25 лютого у центрі Києва близько 5,000 прихильників опозиційних політичних сил організували марш на підтримку європейської інтеграції України та проти політики зовнішньополітичної невизначеності Президента В. Януковича.

(„Українська правда“, Інтерфакс-Україна, „Кореспондент“, УНІАН)

НА ТЕМИ ДНЯ

Степан Хмара: „Україною керує мафія“

25 лютого виповнилося рівно три роки від дня інавгурації Президента України Віктора Януковича. В інтерв'ю з кореспондентом „Газети по-українськи“ Олесею Дубовик відомий громадський діяч, колишній дисидент і політв'язень Степан Хмара ствердив, що за ці три роки в Україні було повністю зруйновано конституційний лад, а В. Янукович намагається побудувати авторитарний режим за зразком Президента Росії Володимира Путіна. Нижче пропонуємо нашим читачам текст цієї розмови.

– Як змінилася країна за три роки влади Віктора Януковича?

– За останні три роки в Україні встановлена державна система за принципом мафії. На чолі її стоїть особа, яка мала б виконувати функції президента, тобто бути гарантом прав і свобод. Однак, ця людина виконує роль хрещеного батька донецького формування.

Ми бачимо, як суди можуть позбавити депутатів мандатів, забрати власність, бандита можуть випустити на волю, а невинного, небажаного — посадити, зфабрикувавши проти нього справи тощо. Судова система перестала існувати як окрема гілка влади взагалі. Вона обслуговує владну мафію. Правоохоронна система теж на службі мафії.

За цей час прийнято безліч антиконституційних законів, які своїм підписом погодив Президент Янукович. Тобто, замість того, щоб бути гарантом, він є першою особою, яка порушує Конституцію.

– Чи могло все піти інакше, чи міг Янукович бути іншим?

– Він і зараз може бути іншим. Але він більше боїться Москви, ніж своїх громадян. А треба, щоб було навпаки. Бо тоді б він не ставив Дмитра Табачника на посаду міністра, побоюючись б цього. Він не смів поставити російських резидентів на такі важливі структури, які мають першочергове значення, як Служба безпеки, Збройні сили тощо. Він би не посмів би підписувати антиконституційний закон „Про засади мовної державної політики“ чи закон про референдум, яким вони плянують узаконити своє беззаконня, сховавшись за підтримкою народу. Він не посмів би підписувати новий Кримінальний кодекс, бо це бандитський кодекс, який веде Україну до безправної, жандармської держави. І цілий ряд інших законів.

Змінити це неможливо без широкого громадянського спротиву. Однак, поки що опозиція у нас занадто квола. Якщо вона почне діяти відповідно, вимагаючи від Президента скасувати свої підписи під антизаконними документами, тоді і суспільство вийде і змете цей режим.

– Що Президент мав би зараз зробити?

– Він міг би полегшити свою ситуацію, якби покався, схаменувся, вибачився перед українським народом за те, що він його образив, порушуючи закони. Однак, на ці порушення немає

адекватної реакції суспільства. То хто ми такі, українці: худоба, чи люди?

– Чому, власне, українці не реагують на це все?

– У нас великий дефіцит людської гідності та національної гордості. А також – дуже понижені моральні стандарти тих, хто йде до влади. Бо юридичні закони завжди можна обійти тоді, коли немає морального закону. І суспільство мало б бути на варті цього всього.

А так сказав щось Янукович – і нічого, підписав „мовний“ закон – і нічого, реакції немає. Тримає Табачника на посаді міністра – і наше студентство спочатку щось обізвалося, а тепер мовчить, проковтнуло. А студентів це мало обурити! Вони мали його викинути і поставити Януковича перед фактом: що так не буде і не може бути.

Сама по собі мафія відступити від влади не може і не хоче. Тим паче донецька, кримінальна мафія. Донецький клан був найбільш кривавий, там було найбільше трупів. У 1990-их роках, коли встановлювалася у тому регіоні диктатура, там було море крові.

– Чого ж тоді від них, від Януковича чекати у наступні два роки?

– Нічого доброго. Тільки страшні речі. Особливо, якщо цього не зрозуміють люди, насамперед політики та українська інтелігенція. Треба про це говорити і організовувати спротив. Їх можна тільки скинути, і тільки волею народу. Жодними виборами це змінити не можна, і це треба зяти. Вони не можуть провести нормальні вибори і вони це продемонстрували на парламентських. Янукович просто так від влади не піде. Бо він боїться.

– Яку державу хоче побудувати Янукович?

– Зараз вони (влада) бояться і Москви, і Заходу. Вони хочуть такий порядок встановити, як у Росії – бандитський, недемократичний, антиконституційний. Тому вони зараз готуються дуже швидкими темпами здати українську газотранспортну систему в заміні на зменшення ціни на газ для олігархів.

Вже йде мова про двосторонній консорціум. А це є просто ширма для віддання газотранспортної системи. Це буде крок до повної ліквідації державної незалежності. Народ же, натомість, мав би згадати, що без держави – він ніхто і ніщо.

АМЕРИКА І СВІТ

■ Новий кримінальний кодекс в Україні

ВАШІНГТОН. — США привітали новий Кримінально-процесуальний кодекс в Україні, наголосивши при цьому на необхідності комплексного реформування прокуратури, позбавивши її повноважень загального нагляду. У той же час США висловили стурбованість з приводу політично мотивованого переслідування та затримання колишніх державних чиновників. Про це йдеться у поширеному 26 лютого повідомленні прес-служби Державного департаменту США. 22 лютого у Вашингтоні уряди США і України провели п'яте засідання робочої групи з політичного діалогу і верховенства права. Зустріч відбулася під егідою двосторонньої Комісії з стратегічного партнерства. Метою робочої групи є обговорення тем, що стосуються зміцнення демократії і верховенства права в Україні як основного принципу, закріпленого у 2008 році Хартією про стратегічне партнерство „США-Україна“. Співголовами робочої групи були заступник помічника Державного секретаря з питань демократії, прав людини і праці Томас Мелія і радник Президента України з судової та правоохоронної реформи Андрій Портнов. Участь у засіданні також взяли помічник адміністратора USAID в справах Європи і Євразії Александер Пейдж, офіційні особи з Департаменту юстиції, Заступник міністра закордонних справ України Андрій Олешів і Посол України в США Олександр Моцик. („Голос Америки“)

■ Папа дав останню авдієнцію у Ватикані

ВАТИКАН. — Папа Бенедикт XVI 27 лютого дав свою останню загальну авдієнцію у Ватикані перед тим, як 28 лютого зречеться престолу. За повідомленням Ватикану, по квитки на подію, що відбулася на площі св. Петра, звернулися 50 тис. осіб. Проте повідомляють, що участь в авдієнції зможуть взяти близько 200 тис. охочих. Бенедикт XVI цього місяця оголосив, що 28 лютого зречеться престолу. Він буде першим за останні 600 років понтифіком, який вдасться до такого кроку. 85-річний Папа раніше заявив, що йде у відставку через погане самопочуття. Після того, як Бенедикт XVI піде з посади, він отримає титул „Почесного Папи“. (Bi-Bi-Ci)

■ „Оскар“ – 2013

ЛОС-АНДЖЕЛЕС. — 24 лютого в Лос-Анджелесі в театрі Кодак пройшла ювілейна, 85-та з черги, церемонія вручення нагород Американської кіноакадемії „Оскар“ – однієї з найпрестижніших нагород у світовому кінематографі. Картина „Операція „Арго“ (Argo) про захоплення заручників в Ірані отримала „Оскара“ як найкращий фільм року. Приймаючи нагороду, режисер і співпродюсер „Арго“ Бен Афлек подякував „всім, хто був причетний до створення фільму“. Престижну золоту статуетку за найкращий фільм року Афлек отримав, можна сказати, з рук першої леді Мішел Обама, чия віртуальна поява на церемонії – з великого екрану була цілком несподіваною. Дружина Президента США високо оцінила фільми. Після цього вона оголосила переможець. Деніел Дей-Люїс отримав „Оскара“ за найкращу чоловічу роль – президента Абрагама Лінкольна у фільмі „Лінкольн“. Дженіфер Лоренс отримала „Оскара“ присудженого їй як найкращій артистці за працю у фільмі „Мій хлопець – псих“ (Silver Linings Playbook). Енг Лі, який зняв фільм „Життя Пі“ (The Life of Pi), отримав „Оскара“ за найкращу режисуру. Ен Гетевей визнана найкращою артисткою другого плану за її роль у „Знедолені“ (Les Misérables). Найкращим актором другого плану став Крістоф Валц, який зіграв у фільмі Квентіна Тарантіно „Джанго звільнений“ (Django Unchained). Сам К. Тарантіно отримав премію за „Джанго звільнений“ в номінації „найкращий оригінальний сценарій“. Австралійська стрічка „Любов“ (Amour) отримала „Оскара“ в категорії „найкращий фільм чужою мовою“. Володарів „Оскара“ вибирають близько 5,800 членів американської Академії кінематографічних мистецтв і наук, що об'єднує професіоналів в галузі кіноіндустрії. Ведучим церемонії цього року був сценарист, продюсер і режисер Сет МакФарлейн. („Голос Америки“, „Кореспондент“)

Опера розповідає про Голодомор

НЮ-Йорк. – Прем'єра опери Вірка Балей „Голодомор. Червона земля“ відбулася 5 лютого в театрі ім. Джеральда Лінча. Перед виставою Олена Міщук з Фонду катедр українознавства, одного з спонзорів цього заходу, мала розмову з композитором.

– Яким був шлях до цієї прем'єри?

– 1980-их роках я попросив письменника Богдана Бойчука написати для мене англійською мовою лібрето, базоване на його одноактній драмі „Голод“. Опісля я отримав фінансову підтримку для написання опери, спочатку від Ради мистецтв штату Невада, де я мешкаю і працюю, а потім від державної установи „Національний фонд мистецтв“.

Праця просувалася повільно, а коли в СРСР розпочалась політика „гласности“, відкрилися нові можливості. В 1988 році я мав серію концертів з оркестрами в Москві, Києві та Львові, організованих для мене Всесоюзним управлінням з захисту авторських прав. Саме тоді в Києві я познайомився з чудовим українським кінорежисером Юрієм Ілленком, і наше знайомство переросло у міцну дружбу, що тривала аж до самої смерті Ю. Ілленка кілька років тому. Я працював разом з ним над фільмом „Лебедине озеро. Зона“, де я був співпродюсером та композитором. Після того ми почали готувати сценічну постановку опери. Але, на жаль, цю справу не довели до кінця.

Автор опери Вірко Балей.

(Закінчення на стор. 14)

Надія для нелегалів

Представники міжпартійної групи, що складається з восьми американських сенаторів, оприлюднили 28 січня плян кардинальної реформи американської іміграційної системи, згідно з яким близько 11 млн. незареєстрованих імігрантів зможуть з часом стати громадянами США.

Сенатор-демократ від штату Нью-Йорк Чарльз Шумер 28 січня на прес-конференції висловив сподівання на те, що законопроект буде схвалений в Сенаті ще до початку літа. Сенатор-республіканець від штату Арізона Джон МакКейн сказав, що реформу буде „нелегко, але можливо провести“.

Він вважає, що незаконні імігранти повинні вийти на люди і віддати свій борг американському суспільству. Реформа передбачає грошову кару нелегалам і повернення ними податкового боргу. Також з боку держави і суспільства передбачені заходи на користь нелегалів, зокрема щодо їхнього працевлаштування.

У США до імігрантів відносять осіб, які в'їжджають у країну з метою постійного проживання. В останні роки до США приїждять щороку в середньому 800 тис. осіб. За 1920-1998 роки в США оселилося 64.6 млн. осіб. Згідно з переписом населення США 2010 року в країні з 309.3 млн. осіб налічується 22.5 млн. імігрантів, з них половина – нелегали, переважно з Мексики.

У 1986 році був прийнятий закон, спрямований на легалізацію понад 3 млн. мігрантів, які вже працювали в США тривалий час, а також сезонних робітників сільського господарства, які незаконно в'їхали в США. Але амнестія не розв'язала проблеми нелегальної міграції до США. Тепер нелегально приїждить щороку близько 275 тис. осіб. З 11 вересня 2002 року система реєстрації в'їзду стала більш жорстокою, особливо щодо прихордків з Ірану, Іраку, Лібії, Судану, Сирії.

В числі нелегалів, безумовно, є й українці. Загалом за даними реєстрації у США живе понад 1.8 млн. американських українців. Щороку ще близько 50 тис. українців отримують візи до США. Яка частина з них залишається працювати і перебуває в країні нелегально, невідомо. В Україні діють організації, які паразитують на бажанні людей виїхати за кордон на заробітки. Вони продають фальшиві запрошення до США, а після відмови у візі відхрещуються від відповідальності. Відомі випадки, коли ці структури допомагали українцям потрапити до США через Мексику. Потім люди багато років працювали, щоб віддати борг махінаторам, а потім щось заробити для себе.

У разі схвалення нового закону станеться полегшення для тих, хто вже живе і працює у США. Але реформа не означатиме, що кордон буде відкрито для всіх охочих. Швидше навпаки. Також близько половини населення США, особливо у південних штатах, має критичне наставлення до нової амнестії для нелегалів. Усе ж існують також численні законні шляхи приїзду до Америки, які варто знати і використовувати.

ІСТОРІЯ

Видатна українка Дарія Ребет (До 100-річчя від дня народження)

Олександр Панченко

Дарія Ребет, уроджена Цісик, дружина відомого націоналістичного діяча проф. д-ра Лева Ребета, була родом з Кіцманя на Буковині, пізніше стала магістром права й чи не найвидатнішою українською громадсько-політичною діячкою в середині XX ст. Вона народилася 26 лютого 1913 року, померла 5 січня 1992 року.

Її батько Омелян Цісик, син греко-католицького священника з Коломиї, германіст і україніст, був автором книжки „Політичні твори Шевченка“, виданої в там же, у Коломиї. Мати Дарії була дочкою православного священика Єротея Федоровича, який у другій половині XIX ст. належав до „пробудителів Буковини“. Разом зі своєю українизованою дружиною румунського походження він брав участь у похованні Тараса Шевченка у Каневі.

Отець Є. Федорович займав високу посаду в Українській Православній Церкві тоді ще австрійської Буковини, дружив з письменницею Ольгою Кобилянською, у його помешканні була й Леся Українка. Дарія почувалася більше буковинкою, аніж галичанкою, тим більше, що згідно з легендою Федоровичів, – вони походили з козацького роду: вдома висів козацький герб, і нібито полковник Федорович служив під проводом Богдана Хмельницького.

Коли після Першої світової війни Румунія окупувала Буковину, О. Цісик опинився в румунській тюрмі. Згодом усю родину виселили до Галичини, де О. Цісик був директором гімназій та учительських семінарій спочатку в Коломиї, а тоді довгі роки – в Стрию, під час війни – у лемківській Криничі, пізніше – у Мюнхені. Помер він 1970 року в Америці.

У 15-річному віці, ще зовсім юною, Д. Цісик стала членом визвольного підпілля – спочатку в рядах Української Військової Організації, а згодом – в Організації Українських Націоналістів і Пласту.

Вивчала право у Львівському та Люблінському університетах. Здобула науковий ступінь магістра.

На початку 1930-их років Д. Ребет належала до молодіжної структури ОУН у Стрию, очолювала жіночі групи Стрийської окружної ексе-

кутиви та керування ОУН в Стрийській окрузі (1933-1934). У 1934-1938 роках була членом Крайової езекутиви ОУН на західно-українських землях, відповідала за зв'язки з керівництвом українських націоналістів, що перебувало в еміграції. За участь в українському націоналістичному русі кілька разів була заарештована польською поліцією, відбула піврічне ув'язнення у тюрмі (1939).

Під час німецької окупації Д. Ребет налагоджувала роботу підпільних осередків ОУН-Р, працювала в освітньому і пропагандистському відділах ОУН. У серпні 1943 взяла участь у роботі III Надзвичайного збору ОУН. 3 весни 1944 року входила до складу ініціативного комітету, який під керівництвом Лева Шанковського підготував проведення I Великого Збору Української Головної Визвольної Ради (липень 1944 року). Була обрана членом першої Президії УГВР, брала участь у випрацюванні програмних документів УГВР – „Тимчасовий устрій УГВР“ та „Плятформа УГВР“.

У повоєнний час Д. Ребет жила в еміграції у Німеччині. Налагоджувала діяльність УГВР за кордоном, була членом Закордонного Представництва (ЗП УГВР), яке очолював о. Іван Гриньох. Після розколу в 1954 році в ОУН приєдналася до ОУН за кордоном (ОУНз) і була обрана до складу її Політичної Ради. З 1979 року Д. Ребет очолювала діяльність Політичної Ради ОУНз.

Була активісткою українського жіночого руху в еміграції, делегаткою першого Світового конгресу українок у Філядельфії в 1948 році. Належала до керівних органів Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО). Співпрацювала з багатьма українськими періодичними виданнями в еміграції, була членом редколегій часописів „Сучасна Україна“, „Сучасність“ та „Український самостійник“, видала збірку статей про Союз українок Німеччини (1980). Д. Ребет – автор статей, присвячених ідеології ОУН, її програмним постулатам та історії, українському визвольному рухові. Померла у Мюнхені.

Олександр Панченко – адвокат, доктор права, Лохвиця, Полтавська область.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата:

\$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 E-mail subscription@svoboda-news.com

Випишіть „СВОБОДУ“!

Ціни за передплату (в американських доларах):

	Рік	Півроку
Член УНСоюзу	55.00	35.00
Не член УНСоюзу	65.00	40.00

Передплата включена Прошу надіслати мені рахунок

Прошу вислати „Свободу“ на адресу:
(Print in English)

Name: _____

Address: _____

City: _____ State: _____

Country: _____ Zip code: _____

Tel.: () _____

Я є членом УНСоюзу _____ відділу

Телефон відділу передплати: **(973) 292-9800**, додатковий **3042**
Електронну версію можна передплатити за додаткових 5 дол.
на веб-сторінці: www.svoboda-news.com/peredplata.htm

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Готуємося до ювілею Кобзаря

Рівно 40 років тому, у 1973 році, Осередок Наукового Товариства ім. Шевченка на Західню Канаду підготував і відредагував, а Видавничу спілку „Гомону України“ в Торонто видрукувала 1-ий „Збірник НТШ“. Він мав 207 сторінок і вміщував матеріали вісьмох авторів.

У вступі до збірника відомий літературознавець-славіст і поет, нині вже покійний д-р Яр Славутич, між іншим, писав: „Задум приготувати такого типу збірник виник 10 років тому. Уже тоді почалося підшукування дослідників і збирання матеріалів, але через обтяження різноманітною працею докінчення з року на рік відкладалося. Лише тепер, з нагоди 100-річчя НТШ, група місцевих науковців завершила довгу й виснажливу працю, що відзеркалює великий внесок українських поселенців у розбудову Канади...“.

Ця ж мета – віддзеркалити згаданий д-ром Я. Славутичем внесок – керувала зусиллями найактивніших членів НТШ нашого Осередку і в праці над наступними шести збірниками. Координатором видання чотирьох останніх з

них був автор цих рядків. Фонди на друк збірників надходили переважно від альбертського Товариства збереження української культури, від альбертської Фундації збереження історичних пам'яток, інших організацій та окремих громадян.

Не біднішим, а ще багатшим в ідейному розумінні має стати наш запланований на 2014 рік 7-ий „Збірник НТШ“, адже він буде присвячений знаменному ювілеєві – 200-річчю від народження Патрона НТШ, нашого найбільшого національного Поета-Пророка Тараса Шевченка, світлим духом якого досі живе канадська Україна.

Щодо попереднього, 6-го збірника, то хочу спеціально підкреслити, що він вийшов завдяки нашій тісній творчій співпраці з Національним університетом „Острозька академія“. Ми розраховуємо, що весь наклад розійдеться по Україні, де ще далеко не всі знають про сили світового, зокрема канадського, українства.

У співпраці з Острозькою академією ми сподіваємося видати і цей 7-ий з черги, шевченківський, „Збірник НТШ“. Принагідно хочу

Редакційна колегія збірника (нижній ряд): Богдан Клід, Петро Саварин, Яр Славутич, (верхній ряд): Валерій Полковський, Сергій Ціпка, Микола Сорока. (Фото: Микола Сорока)

подякувати особам, котрі вже зголосилися на участь у збірнику як його потенційні автори – о. д-рові Андрієві Чировському (його тема – діяльність Інституту Митрополита Андрея Шептицького в Отаві), Лесі Швалюк і Андрієві Гладішевському (про Шевченківську Фундацію), проф. Олександрові Ільницькому (про українську мову в Альбертському університеті) та бага-

том іншим. Статті до 7-го „Збірника НТШ“ просимо надсилати на електронні адреси співредакторів – д-ра Миколи Сороки, д-ра Валерія Полковського або на мою: msoroka@ualberta.ca, valerii@shaw.ca, petersavaryn@gmail.com.

Петро Саварин,
Едмонтон, Альберта

Щоб ватра не погасла

Ярослав Розумний надіслав до „Свободи“ вміщений нижче текст свого виступу на відкритті виставки до 100-річчя Пласту 21 жовтня 2012 року у Вінніпезі.

По всіх закутинах світу, де тільки розташувалися пластові стежі, відзначаються 100-ті роковини існування й праці цієї своєю структурою й ідеєю універсальної молодіжної організації. Кількома імпрезами відзначила цей ювілей Пластова станиця у Вінніпезі, а сьогоднішня виставка має подвійне значення – вона ретроспективно ілюструє 100 років пластування й Осередок української культури і освіти у Вінніпезі засновує постійний пластовий архів, з якого були вибрані експонати для цієї виставки.

Скавтська організація не була створена для світу, а для потреб своєї країни, народу й його монарха, але так склалося, що ідеї, вкладені в основи цієї організації, відповідають потребам кожної нації, яка бажає бачити в своїй державі й у представниках своєї влади чесних і моральних людей, які служать громадянам своєї держави. Скавтські засади асимілювалися й набирали місцевих характеристик, включно з місцевим історичним назовництвом і побутом.

Ідейні основи Пласту визначені в головних обов'язках, викладених у присязі пластуна, який прирікає своєю честю виконувати все, що в його силі, щоб бути вірним найвищим етичним ідеалам свого народу й людства, вкладеним у поняття Бога, допомагати іншим, жити згідно з пластовими правилами та виконувати пластові закони, на сторожі яких стоїть пластовий провід.

У кожній з цих засад присязи наголошуються зусилля, самодисципліна й спільність дії, а не очікування надприродного втручання або ласки від інших.

Ці прикмети характеру формує пластоє самовиховання, про яке йде мова також у пластовому обі-

ті, у пластовому гимні і в пластовому законі, який визначає прикмети пластуна, підкреслюючи значення оптимізму в усіх спробах та гармонійність пластуна з природним довкіллям.

Прикмети характеру пластуна також є у пластовому привітні СКОБ, де звертається увага на фізичну й моральну силу, красу, обережність і бистрість думання й праці.

Формування майбутнього громадянина і провідника починається віком новака – в новацькому рої й гнізді, а з переходом до юнацтва – в гуртковій і курінній системі. Юнака вчать обирати найвідповідніших для ведення гурткових функцій; обирати курінний провід, виконувати курінні діловодства, здобувати вміння й одержувати заслужені признання.

Все це демонструється й доповнюється на курінних розвагових, мандрівних і вишкільних таборах і завершується на крайових і між-крайових зустрічах – джемборі.

Після Другої світової війни настало масове відродження пластового руху на еміграції в таборах біженців Західньої Німеччини й Австрії, де організувалося громадське життя, включно з українськими початковими й середніми школами, а при школах – новацькі й юнацькі гуртки й курені.

Протягом сторічної історії українського Пласту його члени відіграли помітну роль в різних ділянках українського політичного, культурного й громадського життя в Україні й у діаспорі.

Ми переконані, що ентузіазм і оптимізм, які завжди супроводять пластуна в грі і праці, буде надихати наступні покоління на нові виклики й почини. Їх ватра горітиме незгасаючим полум'ям.

Вихованці сиротинця отримали подарунки

Олена Кульчицька-Папіж та Леся Фльорчук з 81-го Відділу ім. Олени Пчілки Союзу Українок Америки вислали посилки з гарними подарунками для наших вихованців – дітей з особливими потребами у сиротинці в Бережанах. Одяг для них надав Микола Кушнір.

Вихованці, які отримали одяг, дуже радіють і сердечно дякують за таку велику турботу, за доброту і

миłosердя. Ми також дякуємо Уляні Кушнір і Союзові Українок Америки. Це велика і цінна допомога для наших дітей. Наша адреса: вул. Раївська, 12, Бережани, Тернопільська область, Ukraine. Тел.: (380-98) 652-8295.

Михайло Михайлинин,
опікун дітей
Бережани, Тернопільська область

Вихованці сиротинця в подарованому одязі.

ЗБОРИ 37 ВІДДІЛУ УНС Субота, 16 березня 2013 р.

Випані, Н.Дж. - Річні загальні збори 37 Відділу УНСоюзу відбудуться в суботу, 16 березня 2013 р. о год. 2:00 по полудні в Українському-Американському Культурному Центрі в приміщенні "Чорноморської Січі", 60-C North Jefferson Rd., Whippany NJ.

По дальші інформації телефонувати до секретаря Оксани Станько: 908-872-2192 або 800-253-9862 x 3039.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Свято в Академії св. Василя Великого

Леся Пенкальська

ДЖЕНКІНТАВН, Пенсильванія. – Академія св. Василя Великого, єдина українська середня школа у філадельфійській околиці, є дівочою школою, яка готує учениць до набуття вищої освіти, відзначила Різдво концертом 7 грудня 2012 року з участю всіх шкільних музичних ансамблів.

Виступили дівочий та камерний хори, диригентом яких є Сестра Германа Сеніта, ансамбль мелодійних дзвонів під диригентурою Лесі Пенкальської, наймолодша група разом з ученицею 12-ої класи Емилі МикКлоскі, котра одержала музичну стипендію в академії.

У концерті брали участь струнний ансамбль під батутою Джоани Бейтс, духовна орхестра під провідом д-ра Джеймса Медена, яка закінчили вечір бадьорими звуками труб і дерев'яних духових інструментів. На кінець публіка приєдналася до виконання кількох колядок.

Різдвяний концерт має традицію в академії. Вокальні ансамблі понесли різдвяну радість в громаду виступами в монастирі на „Факс Чейзі“, на різдвяному базарі Українського клубу в Філадельфії 15 грудня та в „Plymouth Meeting Mall“ 18 грудня.

Завершенням концертів була участь хору та дзвонів у Фестивалі колядок у Катедри

Непорочного Зачаття 13 січня. Вперше дівчата побачили і відчували красу храму, і вперше громада ознайомилися з ученицями академії.

В час передріздвяного посту департамент релігії організував збірку продовольства для потребуючих. Також кожна учениця стала ангеликом іншій учениці з метою прикрасити її дні приємними несподіванками. 10 грудня учениці 12-ої класи пішли на гостину в бібліотеці. Цю приємну зустріч організували бібліотекарка Меліса Норман та її співробітниця Ненсі Шаак. В той самий вечір родинна атмосфера продовжувалася зустріччю матерів і дочок в гарно прибраній залі, де вони прикрашали ялинку. Цей приємний вечір провела учителька Еленора Шмит.

Виступає ансамбль мелодійних дзвонів під диригентурою Лесі Пенкальської. (Фото: Синді Фицпатрик)

Курси для майбутніх громадян США

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Інформаційне бюро Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) проводить курси з підготовки до прийняття громадянства США для новоприбулих з України.

Курси розпочнуться 8 березня і триватимуть до 10 травня. Лекції відбуватимуться щоп'ятниці, від 7-ої до 9-ої год. вечора у приміщенні ЗУАДК (1206 Cottman Ave.) у Філадельфії.

Курси безкоштовні, а реєстрація – 25 дол. – включає книжку, 100 питань і відповідей та інші потрібні матеріали. Реєстрація відбудеться 8 березня від 7-ої до 9-ої год. вечора в приміщенні ЗУАДК. Можна зголошуватися вже тепер на число (215) 728-1630 від понеділка до п'ятниці від 9:30 год. ранку до 2:30 год. по полудні.

Кандидати на громадянство, які мешкають поза Філадельфією в США, можуть одержати пакет згаданого курсу, виславши чек на 30 дол. (з зазначенням на чекові „Citizenship“) на адресу: United Ukrainian American Relief Committee, 1206 Cottman Ave., Philadelphia, PA 19111.

ЗУАДК

*Знаменний привіт
колишньому Патріярху Любомиру
з його ювілеєм 80-ть річчям*

*Уклінно з доземним укланом і щирими молитвами
вітаетмо дорогого юбілянта колишнього Патріярха
УКЦеркви і Кардинала Флаженішого Любомира Гузара
з його 80-ть річчям.
Флаженіший Любомир посвятив своє благородне
життя подивогідному і відданому служінні
у рожему виноградику.*

*Загін
СЕРВОНА КАЛІНА
5 Курінь Пластунів Сеньорів
23 Курінь Старших Пластунів
в діаспорі і Україні сущих*

УКРАЇНСТВО У СВІТІ

На вечері було понад 100 гостей

о. Євген Небесняк

БОЛТОН, Великобританія. – Громадський „Щедрий вечір“ після кількарічної перерви організували 27 січня керівники Відділу Союзу українців у Великобританії (СУБ) у Болтоні.

За місяць до події з'явилися повідомлення про вечір для парафіян Болтону, Лія та Блэкбурну в щотижневому „Парафіяльному віснику“. Члени Управи СУБ-Болтон Ігор Лучка, Петро Грицай та Мирон Ставечний зголосилися продавати квитки на святкову вечерю, а членки сестрицтва церкви під проводом Марії Ставечної та Айлін Винничук почали закуповувати потрібні харчі.

27 січня 105 осіб заповнили залю домівки СУБ. З'їхалися учасники вечора з Манчестеру, Болтону, Лій, Блэкбурну, Брэдфорду та Донкастеру.

Голова Відділу СУБ Ярослав Канюка закликав пароха о. Євгена Небесняка відкрити трапезу. Для кожного учасника дяк Любомир Мазур виготовив буклет з колядами. Болтонські дяки Григорій Боллобаш, І. Лучка та Л. Мазур провадили співанням колядок та щедрівок, а в кінці вечора члени „Кобзарського братства“ І. Лучка й Л. Мазур заспівали ряд колядок.

Після вечері присутні виявили бажання, щоб було більше таких імпрез.

Як допомогти українцям Румунії?

Олександр Гаврош

З історії відомо, що після Першої світової війни в межах „великої“ Румунії опинилася значна частина української етнографічної території південної Бессарабії, Буковини та Закарпаття. А населення, скажімо, північної Молдови до XVII ст. взагалі було переважно українським.

Тим часом результати перепису 2011 року в Румунії викликали сумні враження. Чисельність української меншини за останні 10 років зменшилася з 61 тис. до 51 тис. Тобто, кожен рік приніс втрату однієї тисячі українців. Якщо так піде далі, то за пів століття українців у Румунії не залишиться.

Причин такої прискореної асиміляції декілька. По-перше, ліквідування у 1960-их роках українського шкільництва режимом Ніколае Чаушеску завдало тяжкого удару місцевим українцям. Майже два покоління навчалися виключно румунською мовою, українська мова залишалася тільки для хатнього вжитку. Тепер відроджувати рідну мову у навчанні надзвичайно важко. Українську мову у школах викладають дві-три години на тиждень. Всі решта предметів навчають румунською мовою. Таким чином українці вже з малих років формуються двомовними, причому читати і писати їм, ясна річ, значно легше румунською мовою, адже нею вони засвоюють

термінологію з різних галузей.

На сьогодні в Румунії є тільки один навчальний україномовний заклад – ліцей ім. Тараса Шевченка у місті Сигіт-Мармаціей. (Для порівняння – в Україні працює понад 100 шкіл з румунською мовою навчання).

Друга причина асиміляції полягає у зміні традиційного укладу життя. В селах практично немає роботи, і українці, як і решта громадян Румунії, змушені виїжджати на заробітки. Хто до ближчих міст, а хто – за кордон. За неофіційними даними, нині кілька мільйонів румунів живе і працює в Італії, Іспанії, Португалії, Бельгії. Чимало з них закорінюється там на постійно. Серед них, ясна річ, є й українці.

Третя причина – церковна. Українці Мараморошини і Банату підлягають Українському вікаріатові Румунської Православної Церкви, а також – Українському вікаріатові Греко-Католицької Церкви. Ці громади якраз і втримують український національний дух серед вірних. Натомість там, де православними українцями опікуються румунські священники (у Південній Буковині та в Добруджі), очевидний занепад українства при переписі. Також сприяють румунізації і новітні протестантські церкви (п'ятдесятники та адвентисти), які значно зростають серед українців Марамороша і провадять

свою духовну роботу румунською мовою.

За такої ситуації Україна має проявити максимум уваги до етнічних українців за кордоном. Один з найкращих варіантів – навчання українців Румунії у вищих навчальних закладах України. На початку незалежності така практика була вельми потужною, і значна кількість нинішніх українських інтелігентів Румунії так здобула не тільки фах, але й тверду національну свідомість. Натомість в останні роки це ефективне джерело українськості практично завмерло.

Якщо раніше румунський університет чи інститут був для українців нелегкою справою, то нині їхні філії вже працюють навіть у Сигеті-Мармаціей – за якихось 20-30 кілометрів від українських поселень Мараморошу (тут зосереджено половину українців Румунії). За таких умов навчання в Україні є значно важчим і проблемнішим. Тим паче, що український диплом ще доводиться в Румунії нострафікувати (захищати), складаючи чималу кількість іспитів.

Внаслідок школи в українських селах не мають достатньо фахівців, аби вести викладання різних предметів рідною мовою. Бо в Румунії готують тільки фахівців

(Закінчення на стор. 13)

Пласт здобуває Крим

Ярослава П. Рубель

„Юначе, ставай до лав кримського Пласту!“ – такий заклик з'явився у громадсько-політичній газеті „Думка“ в жовтні 2012 року. Газета на восьми сторінках розповіла про історію і діяльність Пласту в Криму, вмістила цікаве інтерв'ю з головою кримської округи Миколою Яриновським.

Крим є активним скавтським регіоном. Кожного року тут відбуваються скавтські джемборі „Су-Учхан“, на яке приїздять понад 1,000 осіб. Щороку чимало скавтських організацій з України та з-за кордону приїздять для організації своїх таборів. Пласт в Криму офіційною датою зародження вважає 1997 рік, коли відбувся загальний збір станиці Севастополя, яка завжди була стержнем кримського Пласту. У

Симферополі Пласт був створений з представників скавтського гуртка „Кондор“.

Найбільшого розвитку кримська організація досягла у 2002-2003 роках, коли їхня чисельність сягнула 150 осіб. З 2005 року Пласт практично перестав діяти в Криму, тільки в Севастополі діють декілька гуртків.

2010 року вдалося відновити діяльність майже всіх осередків, де раніше активно діяв Пласт, окрім Євпаторії та Керчі, зокрема в Симферополі, Красноперекопську, Севастополі, Бахчисарай.

Зінаїда Беланюк була однією з перших пластунок в Криму і до цього часу активно долучається до проведення таборів і різних заходів.

М. Яриновський вважає, що український рух в Криму є недостатньо поширеним і не має підтримки від

місцевої влади. Для розвитку Пласту треба творити гуртки у школах. З цього питання було проведено круглий стіл за участі директорів шкіл та начальника освіти Симферополя. Більшість його учасників виявила зацікавленість та готовність впроваджувати пластування у своїх навчальних закладах.

Пласт слабо представлений у південних областях – Запорізькій, Миколаївській та Херсонській. Слід робити презентації у вищих навчальних закладах, залучати студентів до виховної, інструкторської та адміністративної роботи. Для розвитку Пласту в Криму вже впроваджено гуртковий обмін, за яким пластуни Севастополя стали учасниками таборів на Прикарпатті.

Відбувся вишкіл виховників. Пластуни дістали грант на розвиток округи, з якого будуть організовувати презентації в різних кутках Криму.

Дуже ефективними є спільні табори для юнацьких куренів і мало роз-

винених станиць.

В 2012 році станиці Севастополя, Красноперекопська та Симферополя взяли участь в джемборі „Су-Учхан“, спільно з скавтами Англії вшанували пам'ять оборонців Севастополя в Другій світовій війні. Спільними зусиллями було зорганізовано кримський окружний табір „Таврида“ за підтримкою 56-го куреня ім. Мілени Рудницької та 59-го куреня ім. Степана Ленкавського. На одній території відбувалися три табори з окремими програмами. В таборах взяли участь 90 пластунів. Кримчани багато довідалися від своїх друзів з Прикарпаття, набралися пластового духу та побули в українському середовищі 10 днів.

Знаменною була зустріч представників української громади Криму з таборівниками, де пластуни виявили свої творчі таланти та підготували українське весілля з частуваннями, співами та іграми.

Нью-Йорк

Кримські пластуни з символікою Пласту і України.

Tours to Ukraine

НА ПОСВЯЧЕННЯ У КИЄВІ

ПАТРІАРШОГО СОБОРУ

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТОВОГО

Under the spiritual guidance of Metropolitan Archbishop Stefan Soroka and the Ukrainian Catholic Bishops of USA

Tour A: August 13 - 29, 2013 17 days \$3500 Twin (land tour) + \$1285 (airfare)

Kyiv, Poltava, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Iv. Frankivsk, Bukovel, Chernivtsi, Sanok, Peremyshl, Krakow
Special Highlights: Blessing of the Patriarchal Cathedral and concert in Kyiv; Sorochynsky Yarmarok (Poltava); Zarvanytsia (Ternopil) and Ukraine's Independence Day Celebrations in Lviv

Tour B: August 13 - 26, 2013 14 days \$2850 Twin (land tour) + \$1385 (airfare)

Kyiv, Poltava, Lviv, Yaremche, Kamianets Podilsky, Iv. Frankivsk, Bukovel, Chernivtsi **Special Highlights:** Blessing of the Patriarchal Cathedral and concert in Kyiv; Sorochynsky Yarmarok (Poltava); Zarvanytsia (Ternopil) and Ukraine's Independence Day Celebrations in Lviv

Tour C: August 14 - 25, 2013 12 days \$1750 Twin (land tour)

Kyiv and Lviv: **Special Highlights:** Blessing of the Patriarchal Cathedral and concert in Kyiv + Zarvanytsia

Registration and deposit deadline April 15, 2013

Zenia's Travel Club LLC 732-928-3792 ztc@earthlink.net Fax: 732-730-5792

Scope Travel Inc. www.scopetravel.com 973-378-8998 scope@scopetravel.com

SOYUZIVKA HERITAGE CENTER

Tennis Camp

June 23-July 4

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls age 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Camp is under the direction of George Sawchak.

Tabir Ptashat

Session 1: June 23-29

Session 2: June 30-July 6

Ukrainian Plast tabir (camp) for children age 4-6 accompanied by their parents. Registration forms will also be appearing in the Svoboda and The Ukrainian Weekly in March and April. For further information, please contact Neonila Sochan at 973-984-7456.

2013 Summer Camp Information

Soyuzivka Heritage Center
P.O. Box 529, Kerhonkson, NY 12446

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Academy Workshop

June 30- July 13

Vigorous 2-week dance training for more intermediate and advanced dancers age 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage during the Ukrainian Cultural Festival weekend. Additional information <http://www.syzokryli.com/>

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: July 14-19 • Session 2: July 21-26

A returning favorite, in the form of a day camp. Children age 4-7 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language, as well as new and lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and T-shirt and, unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Discovery Camp

July 14-20

Calling all nature lovers age 8-15 for this sleep-over program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports and games, bonfires, songs and much more. Room, board, 24-hour supervision and a lifetime of memories are included.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: July 21-27 • Session 2: July 28-August 3

44th annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association Chornomorska Sitch for children age 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact sitchsportsschool@gmail.com for an application and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Camp

Session 1: July 21-August 3
Session 2: August 4-August 17

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for aspiring dancers age 8-16, offering expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and plenty of fun are included. Each camp ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students.

МИСТЕЦТВО

Сад потаємних мрій Наталки Валенюк

Марія Климчак

ЧИКАГО. – Весна в Українському Національному Музеї розпочнеться виставкою української художниці Наталки Валенюк з Канади. Вернісаж відбудеться 1 березня, о 7-й год. вечора.

Ретроспективна виставка „Сад прихованих мрій“ увібрала усе найкраще, створене художницею на еміграції. Потреба поділитися весняними мріями з своїми близькими за духом країнами надихнула мисткиню на виставку у Чикаго.

Український Національний Музей пов'язує співпраця з Спільнотою українських мистців Канади, до якої належить художниця разом з своїм братом, скульптором Олегом Лесюком. Кілька років тому групова виставка українських мистців Канади з успіхом пройшла у музеї. І ось вдруге підготовлено міжнародний мистецький проект за участю молодої мисткині.

Минулого року в Торонто відбулася велика персональна виставка її творів, котрі також експонувалися в картинних галереях і музеях України, Росії, Італії, Канади, США.

Н. Валенюк народилася у Львові, в родині відомого скульптора Любомира Лесюка. Батькова майстерня була завжди відкритою, там промайнули найкращі дитячі та юнацькі роки. З відзнакою закінчила у Львові декоративно-прикладне училище ім. Івана Труша та Академію мистецтв. Серед учителів з особливістю пошаною Н. Валенюк зга-

Наталка Валенюк. „Подих весни“ (батік).

дує Володимира Костирка, Оксану Риботицьку, Романа Безпалкова, Юрія Лесюка, Ігоря Боднара. У 1985 році відбулася перша виставка, згодом її роботи номіновано преміями і відзначено мистецькими критиками. Професор академії Ростислав Шмагало назвав Н. Валенюк „мисткинею-універсалом“, котра мислить „символами землі і космосу на глибоко традиційній основі“.

Художниця багато років викладала малювання та прикладне мис-

тецтво у дитячому фольклорному гурті „Леліточка“, у дитячій студії „Джерельце“, а згодом працювала заступником директора у дитячій школі народних мистецтв, викладала рисунок, живопис, композицію, ткацтво, розпис на тканині, на склі, лінорит, іконопис, писанкарство, витинанки. У Торонто Н. Валенюк веде курси мистецтва для дітей і дорослих в Інституті св. Володимира, Українському Національному Об'єднанні та приватно.

Універсальність її творчості підкреслюється досконалим володінням техніками пастелі, батіку, гобеле-

Наталка Валенюк

ну. Її твори „Цвіт папороті“, „Травневий дощ“, „Подих весни“, „Весна прийшла“, „Берегиня“, „Схід сонця“, крім тонкого ліризму, сповнені магією барв. Живопис нитками зацікавлює змістом, інколи натуралістичним, або навпаки – символічним. Писанкові стародавні знаки, перенесені на батіки та гобелени, колірною гамою довершують твір.

Опинившись у новому середовищі, художниця продовжила освіту в канадському Інституті рослинного дизайну. Спрацювало її генетичне споріднення з світобаченням Катерини Білокур, Марії Приймаченко, Івана Сколоздри. Її поетичні композиції сприймаються як музичні камерні мініатюри. Теми, підказані сучасною дійсністю, мисткиня вирішує за допомогою метафоричної символіки.

Майстриня продовжує українську народну традицію в декоративному мистецтві, ділячись квітами з бабиного городу і яблуками з дідового саду. За тим садом – джерело нашого роду. Зустрітись з весною, побувати у „саду потаємних мрій“, приєднатися до втаємниченості творення можна на виставці Н. Валенюк з Торонто.

Наталка Валенюк. „Берегиня“ (батік).

Виставка „Загублені світогляди“

Світлана Соленко

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 29 січня у краєзнавчому музеї відкрито виставку картин студентів відділення „Дизайн“ Тернопільського кооперативного торговельно-економічного коледжу.

Виставка налічує 36 картин та представляє 18 авторів. Виставка „Загублені світогляди“ дозволяє линути у світ, де кожен може знайти свій, загублений погляд на речі.

В день відкриття вітальне слово висловила старший науковий співробітник музею Наталія Бойко, про роботи розповіли директор коледжу Василь Мулярчук, викладач Ростислав Липка та студентка Наталя Крамаш. Художники Ігор Крук, Любов Бай, Люба Тернопільська поділилися своїми враженнями. Виставка триватиме до 1 березня.

Світлана Соленко – студентка Київського національного університету культури і мистецтв.

SCOPE TRAVEL INC. - the Ukraine Specialists !!
14 day tour \$1290 all inclusive land twin
NEW
JUNE 20 - JULY 3, 2013
KYIV (3) + LVIV (10)
 Kyiv 2 meals daily + 2 tours, Lviv bed/Breakfast – optional 3 day Karpaty
 Registration deadline Feb. 15, 2013
www.scopestravel.com 973 378 8998

Привітайте
 Ваших рідних, друзів та приятелів на сторінках „Свободи“
Великодні видання
 Свобода - 22 березня та 26 квітня 2013 р.
 The Ukrainian Weekly - 24 березня та 28 квітня 2013 р.

Спеціальні ціни на поздоровлення:
 1/16 сторінки - 35 дол.
 1/8 сторінки - 50 дол.
 1/4 сторінки - 100 дол.
 1/2 сторінки - 200 дол.
 ціла сторінка - 400 дол.

Оголошення приймаємо до 15 березня 2013 р.
 Зголошення побажань, разом з оплатою просимо надсилати до:
 Svoboda, PO Box 280, Parsippany, NJ 07054
 Тел. 973-292-9800 дод. 3040 • Факс 973-644-9510
 Email: adukr@optonline.net

НОВІ ВИДАННЯ

КІУС видав книгу про вірмен в Україні

Починаючи з конференції 1980 року про польсько-українські стосунки, Канадський інститут українських студій (КІУС) при Альбертському університеті підтримує низку конференцій, присвячених взаєминам України з її сусідами та народами, що населяють українські землі від найдавніших часів донині. На основі матеріалів з цих конференцій видано збірники про взаємини з польським, російським, німецьким, єврейським, румунським і молдовським народами. Ці видання показали, як конференція може служити міжнародним форумом для досліджень і дискусій про роль України в регіоні та багатокультурні аспекти української історії.

Спонсоруючи нову конференцію в Україні, спільно з Програмою вірменських студій Мишигенського університету та Українським Католицьким Університетом (УКУ) у Львові, КІУС продовжив цю традицію, представивши одну з найдавніших і найвпливовіших меншин в Україні – вірменську.

Багатомовний том „Вірмено-українські історичні зв'язки: матеріали міжнародної наукової конференції (Львів, 28-31 травня 2008 року)“ за редакцією Кеворка Бардакчяна, Франка Сисина й Андрія Ясіновського видано спільними зусиллями КІУС та УКУ в 2011 році. Його присвячено пам'яті відомого львівського вірменознавця проф. Ярослава Дашкевича, який відійшов у вічність невдовзі після конференції (25 лютого 2010 року), відігравши велику роль у її організації та взятті в ній активну участь.

У вступі (англійською і українською мовами) редактори обговорюють контекст і зміст конференції, звертаючи особливу увагу на особливості Львова та внесок професора Я. Дашкевича у вірменські студії. Том починається статтею Я. Дашкевича про вірменське самоврядування в Києві у XV-XVII ст. (українською і вірменською мовами). Мирон Капраль (англійською) та Олександр Осіпан (українською) розповідають про історію вірмен

Львова. Каріна Пивоварська аналізує діяльність вірменської революційної партії Дашнакцутюн у ранній Радянській Україні (українською мовою). Гаснік Степанян розглядає вірмено-кіпчакську літературу (вірменською мовою), а Вардан Грігорян – вірменське рукописне мистецтво на Поділлі (українською мовою). Конрад Секерський порушує питання про релігійність вірмен та предмети їхнього культу (польською мовою).

У кількох статтях ідеться про мистецьку спадщину вірмен в Україні: Ірина Гаюк розглядає вірменські духовні і матеріальні пам'ятки з музеїв України (українською мовою), Ліліт Піпоян – архітектуру монастиря Сурб-Хач у Криму, Ануш Тер-Мінасян – архітектуру вірменського собору у Львові (обидві російською мовою), Мікаель Аракелян – ілюстровані рукописи з Галичини, Буковини й Поділля (англійською мовою).

Книжку в м'якій палітурці можна придбати у Видавництві КІУС за 17.95 дол. (плюс податок і поштові витрати; поза межами Канади – ціни в доларах США). Замовлення

можна зробити кредитною картою через захищену електронну систему (www.ciuspress.com), е-поштою (cius@ualberta.ca), телефоном (780/492-2973), факсом (780/492-4967) або поштою: CIUS Press, 430 Pembina Hall, University of Alberta, Edmonton, AB, Canada T6G 2H8.

КІУС

Японська мова – на основі української

Андрій Медведів

В 2012 році в Україні вийшло друге видання „Українсько-англійсько-японського розмовника“. Це сталося через сім років після його першого видання, головною особливістю котрого було те, що він був створе-

ний на основі української мови. А вже всі попередні японські розмовники, які поширювались в Україні, видавались на базі російської мови, і тому він був першою спробою ознайомити саме українського читача з основами японського розмовного стилю.

Невеликий наклад розмовни-

ка (1000 примірників) вичерпався дуже швидко, що й не дивно, бажаних вивчати японську мову в Україні виявилось більше, ніж можна було передбачити. Очевидно, це було викликано початком фахового викладання японської мови в чотирьох університетах Києва, в університетах Дніпропетровська, Львова, Одеси, в Харківському університеті ім. Григорія Сковороди.

У зв'язку з цим за останні роки в Україні зростає і кількість необхідної навчальної літератури. Так в 2002-2005 роках у Львові друкувався „Практикум з японської мови“. Уклад його М. Федоришин. Вийшло вісім зошитів. Наклад 150 примірників. В 2006 році О.Забурання і Й. Тойофуку зі Львівського Національного уні-

(Закінчення на стор. 15)

ПЛЕМ'Я ПЛАСТУНОК „ПЕРШІ СТЕЖІ“
влаштовує

„ДЕННИЙ ТАБІР ПТАШАТ ПРИ ПЛАСТІ“
для дітей від 4 до 6 років, які володіють
(розуміють і розмовляють) українською мовою)

- Дитина мусить мати закінчених 4 роки життя до 31 серпня 2013 р. Вийнятків немає.
- Дитина мусить мати усі приписані щеплення.
- Дитина, яка склала Заяву Вступу до новацтва, не може брати участі в таборах для Пташат.

Табір відбудеться на Союзівці у двох групах:

- від неділі, 23 червня, до суботи, 29 червня 2013 р.
- неділі, 30 червня, до суботи, 6 липня 2013 р.

У справі кімнат порозумітися прямо з Адміністрацією Союзівки.
SOYUZIVKA, P. O. Box 529, 216 Foordmore Road, Kerhonkson, NY 12446
(845) 626-5641; www.Soyuzivka.com; Fax: 845-626-4638

- Таборова оплата: \$110.00 (\$20.00 незворотні); оплата за два тижні 210.00 дол.
- Зголошення і таборову оплату (чек виписаний на Plast - Pershi Stezhi) надсилати до: **Mrs. Oresta Fedyniak, 2626 W. Walton Ave., Chicago, IL 60622**
Tel.: 773 486-0394 (від 8:00 до 10:00 ранку)
- Реченець зголошень: 10 травня 2013 р. • Число учасників обмежене.

КАРТА ЗГОЛОШЕННЯ НА ТАБІР ПТАШАТ-2013

Ім'я і прізвище дитини по-українськи і по-англійськи

Дата народження

Адреса

Телефон E-mail

Просимо залучити посвідку дати народження дітей, що вписуєте на табір перший раз

від 23 червня до 29 червня 2013 р. від 30 червня до 6 липня 2013 р.

Величина таборової сорочки дитини: 6-8, 10-12, 14-16.

Залучую чек на суму \$..... Резервую кімнату на Союзівці

..... ім'я і прізвище матері (подати дівоче прізвище)

Завваги

..... Підпис батька або матері

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці (НТШ-А)
Українська Вільна Академія Наук (УВАН)
Український Науковий Інститут Гарвардського
Університету (УНІГУ)

запрошують на

33 щорічну наукову
Шевченківську конференцію

відкриття

д-р Анна Процик,
Науковий Секретар УВАН

Олександр Боронь,
(Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ)
„Альбом офортів Тараса Шевченка „Мальовничі Україна“ у відчитих російської преси 1844 року“

Олесь Федорук,
(Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ)
„Один з оточення Шевченка: Олекса Сенчило-Стефановський,“

Тамара Гундорова,
(Інститут літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ)
„Жінка, цивілізація та природа у повістях Тараса Шевченка“

Закриття

Григорій Грабович,
Президент НТШ-А

Конференція відбудеться
в суботу, 9 березня 2013 р. о год. 4-й попол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Дзвін знайшли у землі

Євген Цимбалюк

БЕРЕЖНИЦЯ, Рівненська область. – Місцева церква Різдва Богородиці після Другої світової війни залишилася без дзвонів – місцеві селяни знали обидва дзвони і закопали у різних місцях. Про них залишився лише переказ. Про них залишився лише переказ.

Дослідники з допомогою металошукачів схованку виявили біля плоту, що огорожує храм. На неї натрапив Олександр Кушнірук. Таким чином знайшовся дзвін вагою у 100 кілограмів.

Знайдений дзвін повернувся до храму Різдва Богородиці.

Встановлено нагороду ім. Тодося Осьмачки

Володимир Поліщук

ЧЕРКАСИ. – Обласна організація Національної спілки письменників України, Смілянський благодійний фонд „Тодось Осьмачка” та підприємство „Булатецькі брати” заснували літературну нагороду ім. Тодося Осьмачки (5,000 грн.), яка присуджується за високохудожні поетичні збірки, драматичні та прозові твори, в яких зображується український національний

характер, осмислюється історична доля України та її народу, втілюється ідея національно-державної незалежності.

Нагорода присуджується один раз на рік до дня народження Т. Осьмачки 16 травня і вручається на батьківщині письменника в селі Куцівка.

Адреса конкурсної комісії: обласна організація Національної спілки письменників України, вул. Хрещатик, 219, Черкаси, 18000 Ukraine.

Хризантеми Галини Шостак

Євген Корецький

ЗОЛОЧІВКА, Рівненська область. – Оселя Галини Шостак буквально тоне у хризантемах, яких налічують аж 35 видів. Оглянути їх приїждять квітникарі з Рівного, Луцька, сусідніх сіл.

Г. Шостак мріє розвести на своєму квітнику 100 видів хризантем, щоб її хризантемовий рай був не гірший, як в далекій Японії чи Китаї, де особливо шанують ці квіти.

Дочка Галини Шостак Оксана Кубічек і внучка Настя серед хризантем.

Як допомогти...

(Закінчення зі стор. 9)

з української філології. Виходить замкнене коло. Розірвати його може спеціальна програма для навчання українських студентів з Румунії (і не тільки з неї). Слід створити привабливі умови для здібних дітей з української діаспори, аби вони здобували освіту саме в Україні. Забезпечувати їм безкоштовне навчання на факультетах з престижних спеціальностей, платити стипендію, надавати гуртожиток. Так, як це роблять поляки, угорці чи ті ж румуни для своїх діаспорян.

В Ужгородському Національному університеті цього року не використано й половину ліцензій на більшість дисциплін. То чого ж не взяти п'ять-10 студентів з сусідньої Румунії? Те саме могли б запровадити івано-франківські, чернівецькі та львівські

вищі навчальні заклади. Цього було би цілком досить, аби вирішити проблему з формуванням української інтелігенції в Румунії. Тим паче, що така практика давно існує в цивілізованих країнах.

Така програма могла б здійснюватися в обмін з румунською стороною на паритетних засадах (до прикладу, 25 наших румунів навчаються і забезпечуються в Румунії, 25 їхніх – у нас). Або й за рахунок України. Для державного бюджету це – мізерні витрати. Натомість виграш України очевидний – ці студенти стають своєрідним мостом у наших взаєминах з південно-західним сусідом.

Не можна залишати своїх земляків напризволяще. Елементарна цікавість до них, увага до їхніх потреб може надати їм необхідної стійкості, аби протривати на своїх автохтонних землях ще не одну сотню років.

Ужгород

До 140-річчя Соломії Крушельницької

Наталія Бойко

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 23 листопада 2012 року делегація Бережанського краєзнавчого музею побувала на вшануванні пам'яті співачки світової слави Соломії Крушельницької у Денисівському краєзнавчому музеї.

Відкрив свято директор музею Богдан Савак, виступила директор музею Соломії Крушельницької у селі Біла Надія Зюбровська,

з художніми номерами виступили учні та вчителі Денисівської школи. Закінчилася урочистість погашенням спеціальним штемпелем ювілейного конверта з власною маркою, котрий виготовив Б. Савак.

Спеціально до цього заходу козівський художник Мирон Пукало намалював портрет співачки у молодому віці, а колекціонер Любомир Півсеток виготовив ювілейний значок.

Учасники урочистості (зліва): директор Бережанського краєзнавчого музею Надія Голод, директор музею Соломії Крушельницької Надія Зюбровська, завідувач фондама Бережанського краєзнавчого музею Наталія Бойко, директор Денисівського краєзнавчого музею Богдан Савак.

Весняні та Великодні ПРОГРАМИ в УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

2013 р.

На заняття писання писанок, Великодні традиції, та Весільні традиції, потрібно реєструватися заздалегідь: 212.228.0110

ПИСАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ПИСАНОК

9 березня, год.: 10 ран. – 12 по пол.
10 березня, год.: 10 ран. – 12 по пол.
10 березня, год.: 2–5 по пол. *
17 березня, год.: 11 ран. – 1 по пол.
17 березня, год.: 2–4 по пол.
23 березня, год.: 10 ран. – 12 по пол.
31 березня, год.: 11 ран. – 1 по пол.
31 березня, год.: 2–4 по пол.
Оплата за одне заняття: дорослі – 15 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 10 дол.; діти від 12 до 16 років – 5 дол.; *майстерня – 25 дол., для дорослих від 18 років; члени Музею дістають знижку 10%.

16 березня, год.: 10 ран. – 1 по пол.

УКРАЇНСЬКІ ВЕЛИКОДНІ ТРАДИЦІЇ та печення пасок

Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%.

23 березня, год.: 1–5 по пол.

ПОКАЗ ТЕХНІКИ ПИСАННЯ ПИСАНОК та показ фільму Славка Новицького Писанка (безплатно)

Дорослі – 10 дол.; студенти віком від 12 років і пенсіонери – 8 дол.; діти до 12 років – безплатно; члени Музею – 6 дол.

13 квітня, год.: 10 ран. – 1 по пол.

УКРАЇНСЬКІ ВЕСІЛЬНІ ТРАДИЦІЇ

Дорослі – 25 дол.; студенти віком від 16 років і пенсіонери – 20 дол.; члени Музею дістають знижку 10%.

ПРОГРАМИ ДЛЯ РОДИН

Пристосовані для родин з дітьми віком від п'яти до дванадцяти років. Попереднього зголошення не потрібно. Всі родинні заняття – 5 дол. за кожну особу / 3 дол. для членів Музею.

10 березня, год.: 1:30–3:30 по пол.

ЖИВОПИС НА СКЛІ

Створіть розпис на склі, надихаючись шедеврами з колекції Музею.

7 квітня, год.: 1:30–3:30 по пол.

УКРАЇНСЬКИЙ ВЕЛИКОДЕНЬ

Відкрийте для себе символіку й техніку писанкарства й розмалюйте свою чарівну писанку.

21 квітня, год.: 1:30–3:30 по пол.

УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ КАЗКИ

Погляньте в чарівне життя українських народних казок та напишіть з ілюстраціями власну казку.

19 травня, год.: 1:30–3:30 по пол.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ РОЗПИС

Дізнайтесь про традиційний народний розпис та розмалюйте власну кахлю або інший предмет на свій вибір.

The Museum's programs are supported, in part, by the New York State Council on the Arts with the support of Governor Andrew Cuomo and the New York State Legislature.

The Ukrainian Museum's traditional arts programs are supported, in part, by public funds from the New York City Department of Cultural Affairs in partnership with the City Council.

Український Музей
222 East 6th Street
New York, NY 10003
Tel: 212.228.0110 Fax: 212.228.1947
info@ukrainianmuseum.org
www.ukrainianmuseum.org

Оплата включає вступ на виставку Музею!

Години Музею: від середи до неділі 11:30 ранку – 5:00 по пол.

НОВИНИ З УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Презентація книги о. Ігоря Мончака

ЛьВІВ. – Видавництво Українського Католицького Університету (УКУ) 2 червня 2012 року презентувало переклад книжки о. Ігоря Мончака „Флорентійський екуменізм у Київській Церкві“. Це перекладена з англійської мови докторська дисертація о. І. Мончака, яку він захистив у 1966 році в Папському Григоріанському університеті (Рим). Книга започатковує нову серію у видавництві УКУ – „Пам'ятки історично-богословської думки“.

Головною ідеєю праці, за словами історика Олега Турія, з одного боку, є показати богословське розуміння природи Церкви. З іншого боку, о. І. Мончак, досліджуючи загальні еклесіологічні богословські прин-

ципи, спирається на конкретний досвід Церкви Київської традиції, який зокрема пов'язаний з її спробою впровадити ідею єдності з Римським Апостольським престолом та єдності Вселенської Церкви.

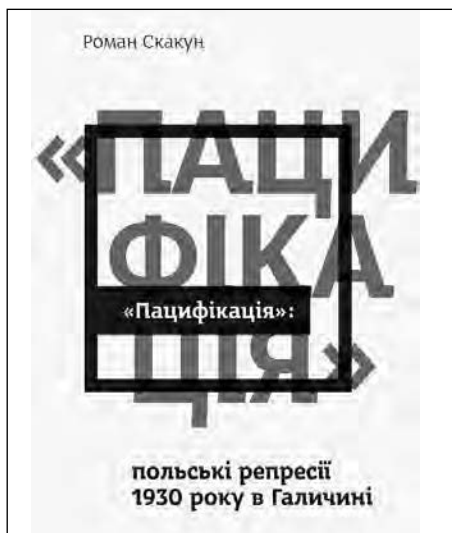
Книга о. І. Мончака була однією з перших спроб греко-католицьких науковців у діаспорі використати потенціал II Ватиканського собору для того, щоб домогтися повного визнання гідності унійної Київської Церкви, яку переслідував тоталітарний режим.

Монографія написана в історично-богословському ключі й ділиться, відповідно, на дві частини – богословську та історичну. Основна тема

першої з них – еклесіологічна аналіза поняття „помісної Церкви“ і формулювання на його основі концепції церковної єдності в різноманітті.

В історичній частині автор, спираючись на свої богословські висновки, характеризує Київську Церкву як конкретне історичне втілення „помісності“ й обстоює тезу про те, що ідея єдності з Римом, проголошена у 1439 році у Флоренції, зберігалася у цій Церкві аж до другої половини XVI ст. та стала підґрунтям для укладення Берестейської унії 1596 року.

Зараз в УКУ триває праця над перекладом книги відомого німецького дослідника Вільгельма де Фріса „Рим і патріархати Сходу“ та праці Джозефа Джіла про Флорентійський собор.

Книга про польські репресії

ЛьВІВ. – Книгу Романа Скакуна „Пацифікація“: польські репресії 1930 року в Галичині“ видано на підставі численних архівних документів та пресових матеріалів. За словами Р. Скакуна, в історії міжвоєнної доби є ще дуже багато білих плям, багато подій начебто відомих, згадуваних навіть у шкільних підручниках, але докладно не досліджених і не осмислених.

14 вересня 2012 року на Форумі видавців у Львові відбулася презентація книги.

„Пацифікація“ – масштабна каральна акція, яку у вересні – листопаді 1930 року провела в Галичині тогочасна польська влада, т. зв. режим „санациї“. Ця акція, підставою до якої були численні акти саботажу в липні – вересні того ж таки року, охопила понад 450 місцевостей і стала ударом по всіх формах організованого українського національного життя. Загони поліції, а згодом і залучене до акції військо, піддавали жорстоким побоям підозрюваних у „нелояльності“, руйнува-

ли під приводом обшуків їхні хати й громадські установи, змушували над українською людністю.

Одночасно відбулися арешти багатьох українських діячів, закриття шкіл, читалень, кооперативів, спортивно-освітніх товариств. „Пацифікація“ викликала великий резонанс у світі – насамперед завдяки кампанії протестів, розгорнутій Європі та США заходом Організації Українських Націоналістів та інших українських політичних сил і стала предметом розгляду на форумі Ліги націй.

Прес-служба УКУ

Бізнес-школі УКУ – п'ять років

ЛьВІВ. – Львівська бізнес-школа Українського Католицького Університету (УКУ) відзначила п'ять років діяльності. „Добра освіта, прозорість, любов до людей – це знамення для школи: тут поєднані близькість богослов'я і підприємництва, що є чимось незвичайним для України“, – сказав ректор УКУ Владика Борис Гудзяк під час конференції з нагоди святкування річниці.

Ректор висловив побажання, щоб школа розширювала свою діяльність у Києві, Дніпропетровську та навіть в інших країнах.

Керівник школи Софія

Опацька наголосила: „Відкриттям минулого року для нас стала магістерська програма з інновацій та підприємництва. У вересні цього року почнеться програма магістратури з управління інформаційними технологіями. Це єдина школа, що голосно ставить питання про цінності та відповідальність“.

Участь у конференції взяли народний депутат Петро Порошенко, засновники школи Віталій Антонов (компанія „Soft Serve“) та Ярослав Руцишин (акційне товариство „Тротол“), голова міста Андрій Садовий.

Учасники конференції у Львівській бізнес-школі УКУ.

Опера розповідає...

(Закінчення зі стор. 5)

– Що ж саме завадило роботі над оперою?

– В той час я був дуже зайнятий гастролями в Україні та підготуванням першого міжнародного музичного фестивалю клясичної музики „Київ-Мюзик-Фест“, продюсерами якого були Іван Карабиць і я, за сприяння Спілки композиторів України.

Тоді я почав використовувати дещо з скомпанованого для опери матеріалу в моїй інструментальній музиці, здебільшого в двох творах, обидва з яких вже звучали в Нью-Йорку в минулі роки: „Сновидіння“ та Симфонія ч. 2 „Червона земля“, усі чотири частини якої містили сцени з опери. Протягом двох сезонів симфонію виконував Новий Джуліярдський ансамбль під диригуванням Джоела Сакса.

– Які обставини сприяли завершенню опери?

– Успішному завершенню опери сприяло надан-

ня мені стипендії ім. Петра Яцика Українським Науковим Інститутом Гарвардського університету. Ця стипендія дала мені можливість провести п'ять місяців у Кембриджі, працюючи над цим проектом та беручи участь у діяльності інституту та університету.

Завдяки перебуванню в Гарварді мені вдалося зосередити усі сили на постановці опери. Уривки з опери були вперше представлені 17 листопада 2008 року в Сведенборгській каплиці неподалік Гарвардського університету. Оригінальну назву опери „Голодомор“ було надано за порадою Джона Дайкерса, видатного тенора, якому я вдячний за моральну підтримку.

Цей концерт був частиною міжнародної наукової конференції „Великий Голод в Україні: Голодомор та його наслідки, від 1933 року і дотепер“, яку організував Гарвардський університет.

Ще один виступ відбувся у листопаді того ж року в приміщенні ООН в Нью-Йорку. Тоді було представлено дві сцени з опери лише в супроводі піаніно. Я також загравав деякі частини Симфонії ч. 2. У жовтні 2012 року ми представили дві сцени з опери в Лас-Вегасі, цього разу з камерною оркестрою з дев'яти музикантів. Існує дві версії опери:

для симфонічної оркестри та камерна.

– Чому для опери обрано англійську мову?

– Для того, щоб зробити оперу доступною для американської і міжнародної аудиторії, яка включає й українську. Крім того, ця англійська версія є автентичною, адже її написав Б. Бойчук, американець українського походження. Він, до речі, є чудовим, досвідченим перекладачем. Згодом Б. Бойчук напише також й українську версію.

– Яким Ви бачите майбутнє цієї опери?

– Якщо концертні виступи будуть успішними, будемо шукати установу, яка мала б бажання організувати виступ-майстерню. Опера є найдорожчим видом візуального мистецтва (за винятком хібащо сучасних мюзиклів). Не існує продюсера, який взявся б за постановку опери, не маючи гарантій, що твір матиме успіх. Тому найбільш ймовірним кроком була б вистава у невеликій оперній залі, яких у Нью-Йорку існує чимало. Це залежатиме від нашої спроможності зібрати необхідні фінансові фонди.

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Березень 2013 року, ч. 150

Броди – пам'ятник наших надій

З кожним роком назва міста Броди, де відбувся бій української дивізії „Галичина“ з червоним військом, набирає виразнішого символічного значення. Слово Броди було пов'язане з ще однією битвою українського народу за свої права, в дуже невігідних обставинах. Воно стало незнищеним пам'ятником стремління нашого народу до незалежності. До Бродів українці мусили так само прийти, як мусили прийти до Полтави, Крути, Базару чи боротьби вояків Української Повстанської Армії, бо кожний поневолений народ використовує першу нагоду

для самооборони й боротьби за свої права.

Броди – це не лише унікальний випадок в історії українців, а такий же символ, як для поляків – Монте Касіно чи трагедія Варшавського повстання, а для угорців – Будапешт 1956 року.

Боротьба за свої права неминуха, бо жодна панівна група, жодна панівна кляса, жодна панівна держава, а тим більше диктаторська тиранія не здась своїх панівних позицій добровільно, і поневолений народ мусить за свої права боротися. Тому при творенні Дивізії „Гали-

чина“ український народ взяв зброю у свої руки для своїх власних цілей. Не використати цієї нагоди було б гріхом, бо хто міг передбачити майбутні події?

Український народ не міг стояти осторонь від воєнних подій, бо через наші землі два рази перекотився фронт. Якщо б ми не взяли зброї самі, нас і так би змусили, як це вже не раз було, воювати за чужі інтереси, а наші жертви пропали б безслідно.

Тому Броди, як Полтаву, Маківку, Крути, Базар не можна розглядати як окремі битви, підраховуючи вбитих і ранених. Це пам'ятники устремління українського народу до своєї волі, на своїй власній землі, і такими вони назажди залишаться.

Крути – символ патріотизму

Українські визвольні змагання 1917-1920 років повні самопосвяти й героїства їхніх учасників. Армія Української Народної Республіки, що протягом трьох років невпинно боролася проти переважаючих кількісно і краще озброєних ворожих сил, виявляла постійне героїство і хоробрість, що дорівнювали хібащо поведінці в бою колишніх славних воїв Святослава і лицарів Війська Запорізького.

Але це й не дивно: вояки Армії Української Народної Республіки – це ж були нащадки воїв Святослава і лицарів-січовиків Запоріжжя.

Найефективнішим під цим оглядом були початок і кінець збройних змагань 1917-1920 років – безсмертні Крути і Базар.

Крути – маленька залізнична станція південної Чернігівщини. Безпосередній доступ до столиці України. Тут стався перший бій в обороні молоді самостійної Української Республіки. Цвіт молоді столиці, юнаки, які ще недавно були студентами університету або учнями гімназій, а тоді – юнаки 1-ої і 2-ої Юнацьких старшинських шкіл, ще

не закінчивши свого військового вишколу, пішли в бій і полягли смертю хоробрих в обороні Батьківщини.

Як могло статися, що уряд згодився послати цю молодь, коли було багато „українізованих“ полків і дивізій? Колишня російська армія, внаслідок втоми від війни і розкладницької більшовицької агітації, була небоєздатною. Вояки рвалася додому ділити землю і не хотіли воювати. Всі тодішні політичні й національні рухи стали на ґрунт побудови добровільних військових формацій: червона гвардія – у більшовиків, добровольча армія – у білогвардійців, національні збройні сили Польщі, України і т. д.

Сталося так, що в момент, коли військо Муравйова насувалася з півночі на Україну, в столиці не було українського війська. На фронт, до Гребінки-Прилук, вийшли частини „Слобідського коша“, 1-ша Юнацька старшинська школа і Січові Стрільці, а 2-га Юнацька школа разом з частинами „Слобідського коша“, як їхній авангард, вийшли в напрямку на Конотоп-Крути.

Тим часом ворог, бачачи безсилля

українського уряду в Києві, підняв повстання. В столиці було тільки так зване „Вільне козацтво“. Тоді частина „Слобідського коша“, що пішла на Конотоп-Крути, повернулася назад і під особистим командуванням С. Петлюри успішно ліквідувала повстання в Києві – 2-га Юнацька школа, оті герої, що полягли в першому бою за свободу України.

Молоді юнаки вночі проти 29 січня виявили затятий опір чисельно переважаючим силам ворога, ядром яких були колишні матроси Балтійської флотії. Для майбутніх старшин української армії не було відступу й не було полону. Всі вони, як герої Спарти під Термопілами, вмерли смертю найхоробріших.

Незабаром прийшла допомога: „Слобідський кіш“, успішно ліквідувавши ворожі дії, повернувся на фронт, відбив Крути і привіз полеглих героїв до столиці.

Увесь Київ взяв участь в урочистих похоронах героїв. Їхні домовини дослівно танули в заплаві квітів.

Крути залишаться назавжди національним символом любові до Батьківщини і відданності, включно з готовністю життя за неї покласти, якщо її свобода перебуває під загрозою.

Можна придбати книги

В Фундації ім. Івана Багряного можна придбати книги, яких вже є обмаль, виданих чи фінансованих Фундацією таких авторів:

„Листування Івана Багряного“ в двох томах – 50 дол., Іван Багряний „Людина біжить над прірвою“ – 20 дол., „Огненне коло“ (про бій дивізії

„Галичина“ під Бродами) – 15 дол., казки „Про лелека та Павлика мандрівника“ та „Телефон“ – по 8 дол., книги Віталія Бендера „Фронтові дороги“ – 15 дол. та „Марш молодости“ („Станція Пугаловська“ та „Фронтові дороги“, статті та листування) – 30 дол., Василя Гришка „Карби часу“ (спогади, статті та про його участь в партії ОУН та пізніше – в УРДП, том 2-ий) – 30 дол.; Михайла Воскобійника „Україна

– національна ідея і чин“ (публіцистичні статті та 70 листів) – 20 дол. і „Збірник на пошану Григорія Китастого“ – 15 дол. та брошура „Крути – пам'яті героїв Крут“ – 5 дол. Брошура видана у „Смолоскипі“ для музею в місті Крути за 3,000 дол., які надала Фундація. Брошура містить список студентів, юнаків і гімназистів, які загинули в бою, та тих, що залишилися живими, промову на похороні крутянців в Києві, ряд

Японська мова...

(Закінчення зі стор. 12)

веситету ім. Івана Франка видали підручник під назвою „Японська в темах“. В 2007 році Київський університет ім. Тараса Шевченка надрукував посібник К. Комісарова „Умовні конструкції в сучасній японській мові“, накладом 300 примірників. І нарешті в 2009 році знову у Львові побачив світ навчальний посібник „Мінна-но Ніхонго“ („Японська для всіх“). Наклад – 500 примірників. Оце, за нашими даними, і всі підручники японської мови на базі української.

Тому публікація нового видання „Українсько-англійсько-японського розмовника“ є якраз на часі, бо він

хоч і не називається підручником, все одно допомагає вирішити проблему гострої нестачі навчального матеріалу з японської мови.

Разом з тим, як і всі українсько-чужоземні та чужоземно-українські розмовники, він посередньо робить свій внесок в нелегке змагання з так званним суржигом в українській мові, який все настирливіше проникає в розмовну мову, псує і засмічує її неприродним для неї брудом.

Чим же відрізняється нове видання розмовника від попереднього? Як зазначено на першій сторінці, він є доповнений та перероблений. Конкретно: містить не 32, а 35 розмовних тем. Новими темами є „Кебана та чайна церемонія“ (тема 16); „Промислова фірма“ (тема 32); „Комп'ютери“ (тема 34).

По-друге, до нього додані чотири бесіди з питальними словами хто, що, коли, скільки, а також 11 діалогів з загальноживаними висловками.

Короткий опис граматики був розширений за рахунок нового розділу „Ввічливі лексичні та граматичні форми“ і зауваженням про японську групу слів „ваго“.

Серед додатків з'явився невеликий параграф під назвою „Короткі історичні відомості про Японію“.

Передмову до розмовника японською мовою написав редактор з Японії Со Шітанда. Розмовник оформлений новими графічними ілюстраціями Хіросіге, відомого японського художника XIX ст.

Таким чином розмовник став змістовнішим та інформативнішим

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попереднього числа сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви для потреби Фундації та на інші цілі такі організації та особи:

1,100 дол. – Василь Стан (з них по 500 дол. для газет „Літературна Україна“ та „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі, а решта – на потреби Фундації); 1,000 дол. – Фундація „Самопоміч“ в Чикаго – для Товариства української мови; по 200 дол. – Галя Бистрицька в річницю смерті брата Євгена Кальмана та Леся Ткач-Богуславець (дочка Дмитра Нитченка) в пам'ять свого чоловіка Віктора Ткача, який помер 23 листопада 2012 року в Австралії; 160 дол. – Віра Канарейська; по 100 дол. – Ігор Вислотський і Марта Фаріон, Валентина Чудовська та Роман Дайнека; по 50 дол. – Марія Зарицька, Люба Шевченко в пам'ять Наталії – дружини Ігоря Лисого, Ольга і Василь Карпенки замість квітів на могилу Віри Похолок (з них по 25 дол. для сиріт та журналу „Бористен“) та Люба і Анатолій Коломийці; 40 дол. – Марія Сулківська в пам'ять Віри Похолок (з них по 20 дол. для сиротинця та Фундації); по 25 дол. – Данило Томащук, Володимир Колюбінський та Євдокія Ткачук; 20 дол. – Степан Огупак.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати видавництвом, газетами, журналами та сиротами України, популяризувати українську мову, історію та культуру у патріотичних виданнях України.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

Bahriany Foundation
811 S. Roosevelt Ave.
Arlington Heights, IL 60005 USA
Сторінку редагує Олексій Коновал.

статей та віршів відомих осіб, присвячених крутянцям.

Бажаючи придбати якусь з цих книг можуть прислати чек на адресу Фундації. Нагадуємо, що банк за розмін чека з Канади, виписаного в канадських доллярах чи доллярах США, бере 15 дол. комісійних, а за чеки з інших країн бере за розмін чека 30 дол., тому просимо надсилати гроші з Канади та інших країн в „Money order“.

як в лексичному, так і в граматичному розумінні. Він збагатився новими і дуже важливими сучасними японськими темами. Крім того, діалоги з загальноживаними висловками та бесіди з питальними словами значно розширили його розмовну базу. У висліді усіх цих змін розмовник збільшив свій попередній обсяг і нараховує 292 сторінки замість 204.

Можна сподіватися, що нове видання розмовника буде з задоволенням прийняте і схвалене всіма українськими японолюбями.

Книжку можна придбати в Андрія Медведєва за 13 дол. (з пересилкою) за адресою: Medvediv, 13700 Valley View Road., Apt. 249, Eden Prairie, MN, 55344

Мінеаполіс

ПЕРЕЖИТЕ І НЕЗАБУТЕ

В'язні малювали саморобні листівки

Олександр Вівчарик

ЧЕРКАСИ. – Рік тому, 30 березня 2012 року, померла донька священика з Волині, в'язень сталінських таборів Ніна Адаркіна (в дівочстві Переверзева). Вона народилася і виросла на Волині, а на каторгу потрапила за любов до України, коли повнілися концтабори мільйонами українців. Серед них була і

молода співуча волинянка.

Хоч політичні в'язні і були за ґратами, та спілкувалися на засадах моралі і християнського виховання, незважаючи на заборони, відзначали релігійні та особисті свята, потайки малювали вітальні листівки.

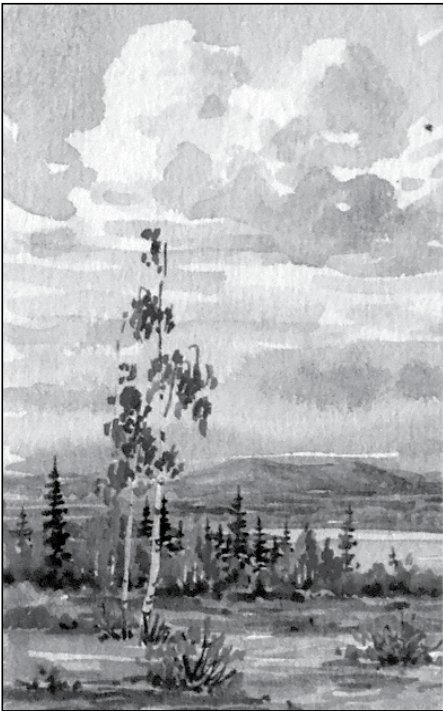
Написи доводилося робити російською мовою. Ці вітання Н. Адаркіна зберігала все життя. За колючим дротом вона покохала Кирила

Адаркіна, який був колишнім радянським вояком, освіченою людиною, але мав необережність критикувати радянську владу. Тож і опинився в ув'язненні.

Молоді люди обмінювалися саморобними листівками на Різдво. Коли звільнилися, одразу побралися. К. Адаркін став в Інті, що на півночі Комі, відомою людиною, працював головним інженером на цегельно-

му заводі і першим у колишньому СРСР зумів використати на виробництво цегли шахтну породу. Уся Інта збудована з цегли, яку випалювали за його методикою. Дружина виховала двох доньок, навчила їх української мови. Вийшовши на пенсію, родина колишніх політв'язнів жила на Харківщині, згодом переїхала до Черкас.

К. і Н. Адаркіни на пам'ять про їхню любов і життя дітям і онукам залишили мальовані листівки, які засвідчують: людина подолає все, якщо вона Людина.

Листівки з архіву Вікторії Адаркіної-Шапран

Федеральна Кредитова Кооператива СУМА

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Увімкніть Мобільний Банкінг!

Де б Ви не знаходились, у будь-який зручний час за допомогою мобільного пристрою і послуги «Мобільний банкінг» від Кредитівки СУМА контролюйте стан своїх рахунків найзручнішим для Вас способом: через Мобільний Вебсайт, SMS-Банкінг або Мобільні Програми:

МОБІЛЬНИЙ ВЕБСАЙТ З мобільного пристрою відвідайте <https://www.airteller.com/sumafcu>, щоб отримати доступ до свого рахунку через Інтернет: інформацію про баланс та транзакції, заплатити рахунки через систему Bill Pay, оплатити позики (включно з кредитною картою SUMA VISA) та перераховувати гроші між рахунками.*

*Щоб налаштувати мобільний доступ, відвідайте спочатку свій звичайний Інтернет Банкінг - <https://www.netteller.com/sumafcu> - та зайдіть у вкладку Options, потім Mobile Settings, а потім Web Mobile Settings.

SMS-БАНКІНГ Надсилайте SMS на короткий номер 89549 для швидкого отримання інформації про баланс та транзакції на своїх рахунках. Це найшвидший спосіб отримати відповідь на запит про стан свого рахунку на ходу.*

* Опис команд-запитів та підключення до послуги знаходяться за адресою <https://www.netteller.com/sumafcu>; зайдіть у вкладку Options, потім Mobile Settings, а потім Text Mobile Settings.

МОБІЛЬНІ ПРОГРАМИ Завантажте безкоштовну програму SUMA FCU для iPhone® або Android™.

Інтуїтивна навігація надає швидкий, розширений та адаптований до Вашого пристрою мобільний доступ.*

* Мобільна програма доступна тільки вже зареєстрованим користувачам Інтернет Банкінгу. Щоб налаштувати мобільний доступ, відвідайте спочатку свій звичайний Інтернет Банкінг - <https://www.netteller.com/sumafcu> - та зайдіть у вкладку Options, потім Mobile Settings, а потім Web Mobile Settings. Послуга Bill Pay доступна у мобільній програмі тільки попередньо зареєстрованим користувачам Bill Pay через Інтернет Банкінг.

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA
E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936
E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг' Валі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335
E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфорді

39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246
E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677
E-mail: newhaven@sumafcu.org

Ярослав Лемик – патріот, вірний товариш, редактор

4 грудня 2012 року у Львові помер, на 72-му році життя, головний редактор журналу „Світ Дитини” Ярослав Лемик. Він був жертвенним та працьовитим громадським діячем, національно свідомою людиною, нехитним українським патріотом. Нижче вміщуємо спогад про св. пам'яті покійного Я. Лемика, надісланий до „Свободи” відомим українським поетом-львів'янином Ігорем Калинцем.

Народився Ярослав Лемик недалеко від Львова, у селі Солова. Підростав в час жорстокої війни між німцями і советами. Німецькою кулею був убитий старший брат Михайло, що був українським патріотом і не хотів чужого панування на рідній землі.

Не раз чув малий Славко і про свого дальшого родича – стрієчного брата

Миколу Лемика, про якого всі говорили як про великого героя, що помстився московським комуністам за Голодомор на Великій Україні 1933 року, застріливши високого московського дипломата у Львові. Засуджений пожиттєво, він звільнився з польської тюрми в 1939 року і загинув на Полтавщині.

Згодом, завдяки Я. Лемикові, відкрито пам'ятну таблицю про М. Лемика на вул. Котляревського – на будинку колишнього російського консульства. І в журналі „Світ Дитини” він вміщував статті про ці події. А при кінці свого життя Я. Лемик, приїхавши до свого села на відкриття пам'ятника М. Лемикові, зібравши останні зусилля, виступив перед односельцями, розповіда-

Св. п. Ярослав Лемик

ючи про життя героя-патріота. То був останній прилюдний виступ Ярослава. Він відійшов в інший, кращий світ з словами „Героям слава!”. Бо наша молода держава потребувала і буде ще довго потребувати свідомих і жертвних синів і дочок.

Навчався Я. Лемик у початковій школі в Солові, потім у Львівській гімназії ч. 1. Закінчив Львівський Політех-

нічний інститут, працював на заводі. Вихований змалку на добрих українських книжках, він дуже любив читати. Але в радянський час наших книжок про історію, культуру майже не було. Хлопець познайомився з групою молодих львівських художників і письменників, „Шістдесятниками”. Ця молодь творила свої книжки, картини, щоб нагадувати українцям, що в них є своя мова, культура, історія, традиції. Але їх книжки не друкувалися, тож доводилося самим на друкарських машинах розмножувати таку літературу. Це був час „самвидаву”. Владі це не подобалося – і вона стала переслідувати і тих, хто писав, і тих, хто друкував і поширював заборонену літературу.

Я. Лемик любив гарно оформляти

ці книжечки і своїми фотографіями, і графікою знайомих художників. Але за такі „подарунки” можна було сісти до тюрми. Йому пощастило – КГБ не довдалося, що він їх виготовляв.

Світлини авторства Я. Лемика з тих часів поміщені у книжках, альбомах і музеях. Зокрема він багато назнімкував з львівських коляд 1970, 1971, 1972 років. І на тих світлинах бачимо багато його друзів-Шістдесятників і гостя з Києва – поета Василя Стуса.

В січні 1972 року, після Різдвяних свят, багато друзів було заарештовано і засуджено. У Я. Лемика теж робили обшуки, викликали на допити, звільнили з роботи, лякали... Але він залишився вірним своїм приятелям, своїм переконанням.

Разом з дружиною Лідією Хом'як – інженером, одноступцем він збирав книжки, твори мистецтва, обое любили мандри. З Карпат привозили гарні народні речі, зокрема гуцульський одяг. Їхня домівка (попри обшуки чи звільнення з роботи) притягала шляхетне товариство – і ті вечірки користувалися доброю славою у місті. Водночас не переривали контактів з приятелями, які були ув'язнені за „самвидав”. У такій атмосфері виховувалася їхня дочка Роксолана.

Коли в кінці 1980-их років настало національне відродження, вернулися друзі, знову почалося цікаве, бурхливе життя. Я. Лемик разом з Іриною та Ігорем Калинцями допомагав самвидавному журналу „Євшан-Зілля” (1987-1989). Кінокамерою знімав перші віча, походи, багатотисячні панахиди на могилах україн-

ських героїв. Став літописцем-фільмарем найважливіших подій у Львові і Галичині. Його обрали до міської ради. Саме завдяки йому, у великій мірі, Львів знову став українським містом, позбувшись окупаційних найменувань вулиць і майданів. Це за наполяганням Я. Лемика назвали вулиці Степана Бандери, Генерала Тараса Чупринки, Євгена Коновальця та інші.

У 1994 році подружжя Лемиків відновило дитячий журнал „Світ Дитини”, ліквідований у 1939 році советськими окупантами як націоналістичний. Головним редактором стала Л. Лемик. Журнал навчав молодих читачів історії України наших релігійних свят, традицій, пригадував забутих і заборонених письменників. Часопис створив бібліотечку „Світу Дитини”, видаючи цікаві книжечки як давніших авторів, так і теперішніх.

По смерті дружини Я. Лемик очолював редакцію журналу, дбаючи про оформлення, друк і розповсюдження. Підбирав на обкладинки репродукції найкращих картин чи графічних робіт українських художників. Він любив цих митців і хотів, щоб і малі читачі теж запізнали і полюбили їх.

Подякуймо Покійному усі разом за його невтомну працю, за його щире українство, за любов до дітей, яких хотів бачити патріотами і християнами змалку і до останку. Бо їм будувати ту Державу, за яку полягли його родичі і ще чимало героїв. Слава їм! І слава йому – Ярославу Лемикові, вічна пам'ять і Царство Небесне, яке, напевно, Він заслужив.

Незабутній Стефан Гованський

11 лютого в Стемфорді, Коннектикат, після тривалої боротьби з хворобою, у 70-річному віці, відійшов у вічність Стефан Гованський, активний діяч української громади.

С. Гованський народився 2 травня 1942 року в Ждині, на Лемківщині, в сім'ї Даміана та Фотини (Шевчик) Гованських. Вирішальним чинником в його житті була депортація його сім'ї у 1947 році з рідної землі на північ Польщі.

Подорож його сім'ї закінчилась у США на початку 1960-их років, але С. Гованський ніколи не забував свого українського коріння, все життя посвятивши служінню батьківщині як голова і активний учасник численних українських організацій у діаспорі. Довгі роки він був головою 2-го Відділу та членом Крайової управи Організації оборони Лемківщини в США, головою Фондації досліджень Лемківщини та куратором лемківського музею в Стемфорді. Не можна переоцінити його велетенську працю на благо рідної землі та рідних людей, його нескінченну енергію в організації фестивалів, забав, Різдвяної коляди та збирання фондів для українських організацій.

С. Гованський був довголітнім спонсором, організатором і активним членом клубу „Крилаті” – молодіжної футбольної організації. Він був і тренером, і управителем

Св. п. Стефан Гованський

і справжнім батьком української спортивної команди. Ще юнаком у Польщі він здобув звання чемпіона з боротьби серед юніорів. Його діти теж грають у футбол.

С. Гованський здобув фах інженера-механіка в Нью-Йорку наприкінці 1970-их років. У день вручення диплому він не був присутній на церемонії, тому що обрав свято закінчення дитячого садка його сином Марком Гованським – такою безмежною була його відданість сім'ї. Сам він невдовзі отримав диплом магістра.

С. Гованський залишив у невимовному смутку і скорботі свою дружину Марію-Надію (в дівоцтві Лозиняк), сина М. Гованського з невісткою Марією (в дівоцтві Гривна) та внучкою Надією, дочку Діану Рейлі (в дівоцтві Гованська) та зятя Браяна з внучкою Олівією, дочку Лену Гованську, брата Петра Гованського з дружиною Надією та всією сім'єю, швагра Михайла Барну з сім'єю.

С. Гованського випередили, відійшовши у вічність, його батьки та сестра Анна Барна.

Добровільні пожертви у пам'ять С. Гованського у формі чеків можна скласти на ім'я Організації оборони Лемківщини: Organization for the Defense of Lemkivshchyna (OOL), P. O. Box 7, Clifton, NJ 07015-0007, або на іншу ціль за бажанням жертводавців.

У 40-ий день смерті Марійки Процюк-Бокало

18 січня відійшла у вічність, на 67-му році життя, св. п. Марійка Процюк-Бокало. Похоронні відправи відбулися в похоронному заведенні Литвин і Литвин в Юніоні, Нью-Джерзі, і остаточно – в Українській православній церкві-пам'ятникові св. Андрія Первозваного в Савт-Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

У великому смутку залишилися чоловік Мирон, доня Таїса з синами Васильком і Славком, сестра Люба з чоловіком Юрієм Гуменюком і їхнім сином, брати Петро з сином і Славко з дружиною і дочкою.

Передчасний відхід визначної активістки Українського спортивного товариства „Чорноморська Січ”, зокрема літньої Спортової школи „Чорноморської Січі” та Української Спортової Централі Америки і Канади, глибоко вразив нас смутком та жалем.

Св. п. М. Процюк-Бокало понад 30 років віддано працювала в Управі УСВТ „Чорноморська Січ”, виконуючи обов'язки провідниці плавацької дружини, яка під її провідом взяла участь у 44-ох крайових змаганнях УСЦАК, де була 28 разів чемпіоном і 12 разів віце-чемпіоном. У 1991 році М. Процюк-Бокало організувала плавацьку репрезентацію УСЦАК, з якою взяла участь у поїздки в Україну, де відбулися плавацькі

Св. п. Марійка Процюк-Бокало

змагання з дружинами Львова, Тернополя, Івано-Франківська, Ужгороду.

М. Процюк-Бокало близько 30 років успішно працювала секретаркою Спортової школи, організувала гуртки співу, деклямації навіть серед дітей, які не володіли українською мовою. Вона як професійна учителька вдало навчала їх української мови.

М. Процюк-Бокало успішно організувала і проводила плавацькі чемпіонати УСЦАК на Союзівці, не обтяжуючи цими справами інших членів централі. Свого часу М. Процюк-Бокало була членкою і секретарем 28-го Відділу Союзу Українок Америки. Після закінчення Ратгерського університету деякий час була в Нью-Йорку соціальним працівником. Коли ще існувала Українська парафіяльна школа в Елизабеті, Нью-Джерзі, М. Процюк-Бокало працювала у ній учителькою. В останні роки працювала учителькою в американській школі.

Громадська і спортова активність М. Процюк-Бокало стала добрим прикладом для доньки Таїси, яка перейняла обов'язки мами і має намір гідно її наслідувати.

Омелян Твардовський

Пошукуємо жінку по догляду за 3-річним хлопчиком у Bayside, NY. Українська мова обов'язкова. Власне авто бажане. Два дні на тиждень - у середу і четвер. Тел. 646-763-0045.

Пошукую жінку з України у віці 30-55 років до праці в Асторії, Н.Й. Помешкання та харчі включені. Англійська не обов'язкова.
Тел. 718-721-5599

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Тел.: (212) 473-3550

ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O. Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Д-р Леся Зборовська Голуб
лікар психолог для дітей, молоді і дорослих
лікування страху, депресії, проблем спілкування і поведінки
622-624 Valley Rd., Suite 6A
Upper Montclair, NJ 07043
Тел.: **(973) 655-9472** Н. Дж. ліцензія S1003562

ФУНДАЦІЯ
УКРАЇНСЬКОГО
ВІЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ

ЗАСЛУГОВУЄ НА ВАШУ
ВСЕБІЧНУ ПІДТРИМКУ!

Ukrainian Free University
Foundation, Inc.
P. O. Box 1028, New York, NY 10276

**Реклама – ключ
до успішного бізнесу!**

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ

МОРЕМ • АВІА
Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

МАРІЯ ДРИЧ
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
MARIA DRICH
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
26 Perrine Ave., Jersey City, NJ 07306
Тел.: 201-647-6386
e-mail: marijkauna@yahoo.com

ЮРІЙ СИМЧИК
Ліцензований Продавець
Страховання Життя
YURIY SYMCZYK
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
2200 Route 10, P.O. Box 280, Parsippany, NJ 07054
Тел.: (973) 292-9800 (Ext. 3055) • Fax: (973) 292-0900
e-mail: symczyk@unamember.com

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправі)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

**Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 40-літнім досвідом!**
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

**LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.**

In the East Village since 1983

Serious personal injury, real estate for personal and business use, representation of small and mid-size businesses, securities arbitration, divorce, wills and probate.

(By Appointment Only)

**29 EAST 7th STREET
NEW YORK, NEW YORK 10003
(212) 477-3002**

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service

ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:

\$100 - \$8	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога
вміст пакунка:
борошно - 20 ф., гречка - 10 ф.,
олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф.,
родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф.,
кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки.
Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-PAKUNOK (725-8665)

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
“English through the Arts” - Центр Діяльності
Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036
Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

DNI PRO LLC.

ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ ТА КОНТЕЙНЕРИ В УКРАЇНУ

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Тел.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Тел.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Тел.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

LVIV EXPRESS PARCEL SERVICES

111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесної і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПAM'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЕКТ.

Ділимося сумною вісткою, що 15 січня 2013 року відійшов до вічності, проживши 89 років, наш найдорожчий Чоловік, Тато, Дідусь і Прадідусь

св. п.

Володимир Нанашко

похоронні відправи відбулися 18 січня в церкві св. Йосафата в Бетлегем, Пенсильвенія. Тіло Покійного спочило на Українському цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд-Бруку, Нью-Джерзі.

Залишилися у смутку:

- дружина - Марія
- доньки - Ірена Лабенська
- внуки - Ліля Козіцька з чоловіком д-ром Петром
- Лариса Правак з чоловіком д-ром Юрієм
- Наталія Гайдукевич з чоловіком Олесем
- Петро Козіцький
- Аріана Лабенська
- правнуки - Калин і Ела Праваки
- Петро Гайдукевич
- братові - Софія Сареджан з родиною
- Валя Нанашко з родиною
- шваґри - Віра і Богдан Тодоріві з родиною
- свати - Анна і Володимир Козіцькі

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою що в суботу, 9 лютого 2013 року відійшов у вічність у присутності родини, дорогий Чоловік, Батько, Дідусь і Тесть

св. п.

Іван Хемій

нар. 7 липня 1920 року.

Мешканець дільниці Jamaica у Нью-Йорку, був членом робітничої унії Local 32-BJ, та працював мийником вікон на великих будинках у Нью-Йорку. Після відходу на пенсію проживав у Кергонксоні, Н.Й.

Залишилися у глибокому смутку:

- дружина - Марія
- син - Петро
- невістка - Юлія
- внук - Матвій, Wallkill, NY
- донька - Ольга, Jupiter, Fl.
- невістка - Лідія, Monroe, NY

Похорон відбувся на цвинтарі Pine Bush у Кергонксоні, Н. Й.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 11-го лютого 2013 р. на 71-му році життя відійшов у вічність вірний син лемківської землі

св. п. СТЕФАН ГОВАНСЬКИЙ,

заст. голови КУ Організації Оборони Лемківщини, голова Фондації Дослідження Лемківщини в Америці та довголітній голова 2-го Відділу ООЛ в Йонкерс, Н.Й.

Похоронні відправи відбулися в церкві св. Михаїла в Йонкерс, Н.Й., а опісля похорон на цвинтарі в Hastings-on-Hudson, NY.

Родині Покійного дружині Марії-Наді, дочкам Діянні з родиною, Лені і синові Маркові з родиною висловлюємо щирі співчуття.

**Крайова Управа
Організації Оборони Лемківщини
та**

Фондація Дослідження Лемківщини в Америці

З невимовним жалем повідомляємо друзів та всю українську громаду, що в неділю, 20 січня 2013 року у м. Гамільтоні, Онт., передчасно, на 52-му році життя, припинилося биття серця нашого дорогого і незабутнього Сина, Чоловіка, Тата і Дядька

св. п.

Тараса Володимировича Токаря

народженого 2 червня 1960 року в м. Наяґара Фалс, Онт.

У свій час відвідував „Гай-скул“ та українську школу. Був членом ОДУМ. Працював на фабриці Ford в м. Оквил, Онт.

Похоронні відправи відбулися в похоронному заведенні Patrick J. Darte, в м. Ст. Катеринс, Онт.

Прах покійного буде поховано на кладовищі Lundy's Lane в м. Наяґара Фалс, Онт., поряд з його улюбленим братом Леонідом, який помер 30 липня 1986 року.

Залишились прибиті горем:

- дружина - Tracey, Hamilton, Ont.
 - батько - Володимир, Niagara Falls, Ont.
 - дочка - Tara Lynn, Niagara Falls, Ont.
 - брат - Володимир з родиною, Niagara-on-The-Lake, Ont.
 - сестра - Надія з чоловіком Петром і родиною, Hamilton, Ont.
 - сестра - Марія з родиною, Hamilton, Ont.
- дальша родина в Канаді й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

З глибоким смутком у серці повідомляємо родину і приятелів, що наша дорога Мама, Сестра і Тета

св. п.

Стефанія Кобилецька

відійшла у Божу вічність 15 лютого 2013 року, у St. Petersburg, FL на 93-му році життя. Вона народилася 11 вересня 1919 року в місті Дрогобичі в Україні. Стефанія була третьою дитиною в п'ятидідній родині.

У глибокій жалобі залишилися:

- син - Ярослав з сружиною Пією,
- сестра - Гізеля Коцибала;
- племінниці - Таня Татарко, Аркадія Коцибала, Уляна Стурт з чоловіком Карсоном, Соня Смит з чоловіком Бернардом;
- племінник - Ігор Таратуцький з його жінкою Джоанною, родина в Україні та близькі товариші.

Похоронні відправи відбулися 18 лютого 2013 року в Церкві Богоявлення Господнього в St. Petersburg, FL. За волею Покійної, її поховано коло чоловіка Володимира та мами Теодозії Стоцької на Calvary Catholic Cemetery, St. Petersburg, FL. Пожертви можна складати на Український Національний Музей в Чикаго (Ukrainian National Museum in Chicago, 2249 W. Superior St. Chicago, Il. 60612.)

Вічна Їй пам'ять!

LYTWN & LYTWN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА і СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

**ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика жертвами на пресовий фонд!

**With a SRNYFCU checking account and
online banking paying bills is as
easy as 1, 2, 3!**

- 1. No checks to write**
- 2. No envelopes to lick**
- 3. No stamps to stick**

Just a click!

E-statements too!

www.selfreliancenewyork.org

SELF RELIANCE NEW YORK Federal Credit Union

A full service financial institution serving the Ukrainian American community since 1951.

MAIN OFFICE: 108 Second Avenue New York, NY 10003 Phone: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

KERHONKSON:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY 12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

UNIONDALE:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516-565-2393
Fax: 516-565-2097

ASTORIA:

32-01 31st Ave
Astoria, NY 11106
Tel: 718-626-0506
Fax: 718-626-0458

LINDENHURST:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed
by the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

